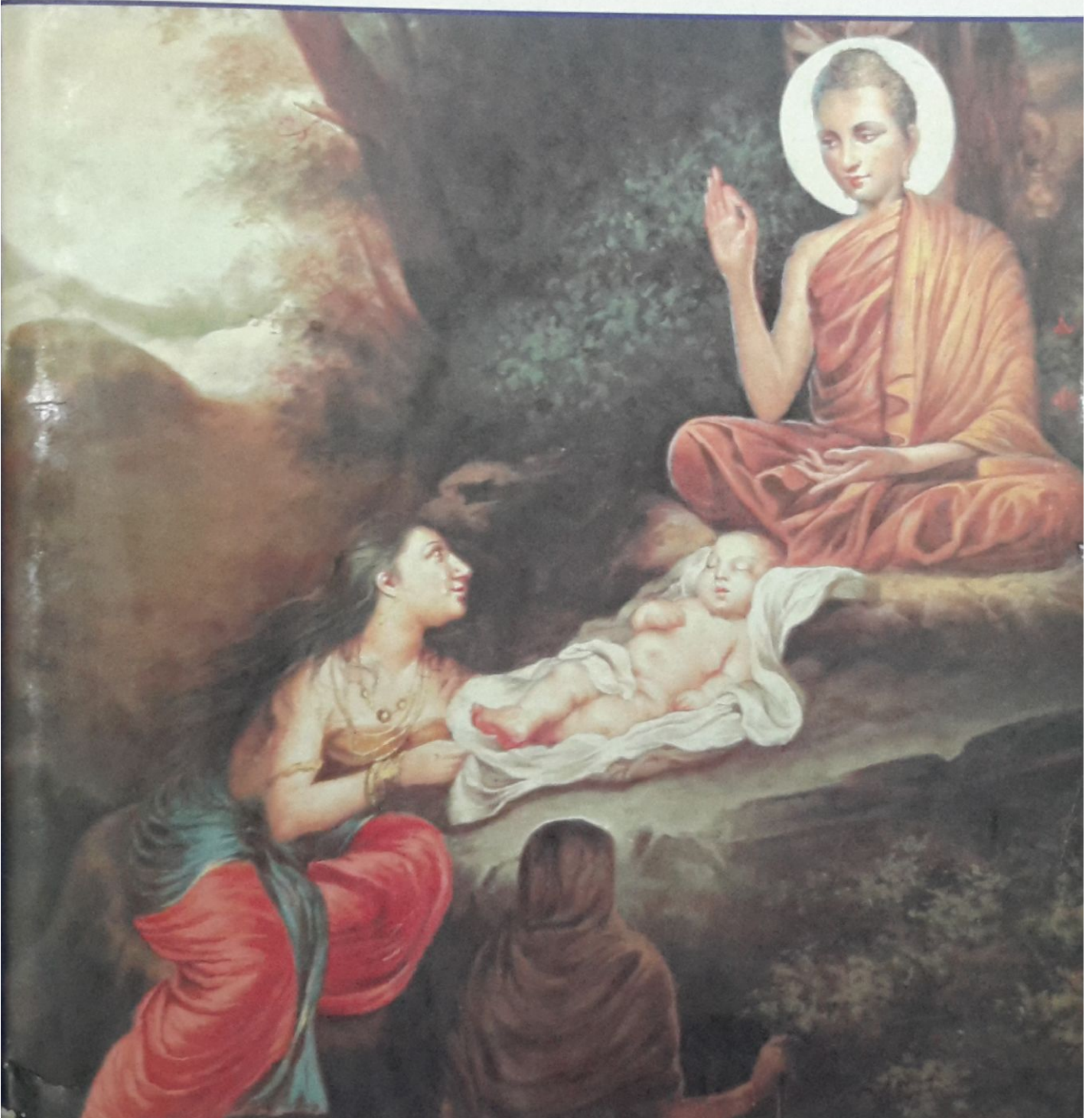

KISA GOTAMI

ကိသာဂေါတမီ

(ပန်းချီရုပ်စုံ)

ဗောဓိဒ္ဓါစရိယာ ရှန်တီ ဆွာရပ္ပ ဗောဓိဒ္ဓ

कुशीनारा साहित्य सदन
22-डी0 सुडिया कु.अ. बभारतपुर, गोरखपुर
मो०-09335847532, 9335687675

कंदीनारीतडी

စံပြုထုဒွေဝင် အတွဲအမှတ် - ၁၀၁၀

ကိသာဂေါတမီ

(ပန်းချီရုပ်စုံ)

ဗေဒနာစရိယာ ရှုန်တီ ဆွာရပ္ပ ဗေဒနာ

SAMYAK PRAKASHAN

ပထမပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခြင်း - ၂၀၀၂-
(သာသနာသက္ကရာဇ် ၂၅၄၅)

Publisher : SAMYAK PRAKASHAN
32/3, Paschimpuri, New Delhi-63
Phone : 6570 6888, 2521 6147
Email : budhdaram@bol.net.in
web : www.samyakprakashan.com

တန်ဖိုး-၅၀ ရူပိး / (Price. 50.00 Rs)

Book name : Kisa Gotami
Author : Shanti Swaroop Bauddh
Translator : Zayar Htu
Editted : Myint Than Htu

ဖြန့်ချိရေး -
Burmese language Wing (မြန်မာဘာသာပြန်ဌာန)

အထူးအမှတ်တရ

ကျေးဇူးအလွန်ကြီးမားလှစွာသော (ကွယ်လွန်သူ) ဖခင်ကြီး
လာလာ ဟရီ ချန္ဒ မောရိယဂျီး
ကျွန်ုပ်အား ဘဝ၏အလင်းရောင်ဖြစ်သော
ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တဦးဖြစ်လာရန်လမ်းညွှန်ပေးခဲ့သူ

ကိသာဂေါတမီ

ထုတ်ဝေသူ၏မှတ်ချက်

အိန္ဒိယနိုင်ငံသတင်းဌာနများ၏ အခန်းကဏ္ဍသည် အလွန်ပင် လိုအပ်ချက်များရှိနေပါသည်။ အစွန်းရောက်ဘက်လိုက်မှုနှင့် တဝက်တပြက်သတင်းပေးမှုဟု ဆိုနိုင်ပါသေးသည်။ မည်သို့တူသနည်းဆိုသော် ကိုယ့်ပါးချဉ် ကိုယ်ချဉ်၍ ကိုယ့်အကြောင်း ကိုယ်သာပြောသော၊ ကိုယ့်အိမ်တွင်းရေးကိစ္စသာ ပထမ ဟူသော လူနှင့်တူနေပါသည်။ မျက်ကန်းယုံကြည်မှုများ၊ ကိုးကွယ် မှုများနှင့် မသေချာမခိုင်လုံသော ရောင်ပြန်ဟပ်သတင်းများနှင့် ပုံပြင်ဆန်ဆန်သတင်းများ ကိုသာ ဤနိုင်ငံ၏ ရုပ်သံသတင်းဌာနများနှင့်စာပေများက ဖော်ပြလျက်ရှိပါသည်။

သင်အသေအချာလေ့လာကြည့်ပါလျှင် ဗုဒ္ဓယဉ်ကျေးမှုနှင့်ပါတ်သက်၍ တစ်စုံတစ်ခုမျှ ဤနိုင်ငံတွင်ဖော်ထုတ်ပြသခြင်းမရှိသလောက်ဖြစ်နေပါသည်။ ဗုဒ္ဓယဉ်ကျေးမှုနှင့်စာပေများတိမ်မြုပ်ပျောက်ကွယ်နေပါသည်။ ဤသည်မှာအိန္ဒိယနိုင်ငံသတင်းဌာနများ၏သရုပ်သကန်အမှန်ပင်ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် Samyak Prakashan သည် လက်ရှိအခြေအနေမှ အကောင်းဆုံးသို့ဖြစ်လာစေရန်အတွက် ဗုဒ္ဓယဉ်ကျေးမှု နှင့်စာပေများကို ရေးသားထုတ်ဝေ၊ ဘာသာပြန်ခြင်းဟူသော တာဝန်နှင့်ဝတ္တရားကို ကိုယ်တိုင်ဆောင်ယူ၍ လူထုအတွင်း ဖြန့်ချိနေခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့ဆောင်ရွက်ခြင်းသည် စာအုပ်ထုတ်ဝေခြင်းဟူသောကိစ္စသက်သက်သာမဟုတ်ပဲ ဤနိုင်ငံ၏ သတင်းဌာနများသို့ အင်အားနှင့် တန်ပြန်ဆင်နွှဲသော စာပေနှင့်ယဉ်ကျေးမှု တော်လှန်ရေးတရပ်လည်းဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့၏အန္တိမရည်ရွယ်ချက်မှာ နောင်မျိုးဆက်သစ်များအား မျက်ကန်းယုံကြည်ကိုးကွယ်မှုများကို ဖြစ်စေသော စာပေမိုင်းများအတွင်းမှ ယထာဘူတကျသော တွေးခေါ်မျှော်မြင်မှုနှင့်မြင့်မြတ်သောအကျင့်သိက္ခာ၊ စာရိတ္တမဏ္ဍိုင်ကြီးတည်ဆောက်ခြင်းလမ်းပေါ်သို့ ရောက်လာစေရန်ပင်ဖြစ်ပါသည်။ မျိုးဆက်သစ်များသည် အိန္ဒိယနိုင်ငံ၏အနာဂါတ်ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် သူတို့အား

ကိသာဂေါတမီ

ယုံကြည်မှုတွင် သိပ္ပံနည်းကျလေ့လာဆန်းစစ်တတ်သော၊ ယထာဘူတကျကျတွေးခေါ်တတ်သောသူများဖြစ်လာစေရန် ဖန်တီးလမ်းညွှန်ပေးကြရပေလိမ့်မည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် သူတို့အား မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ အယူလွဲမှားမှုနှင့် မိရိုးဖလာမျက်ကန်းဝါဒီတို့၏ ဓိတ္တမီးလျှံထဲတွင် ဝါးမျိုခံရမည်ကို လှစ်လျူရှု မျက်ကွယ်ပြုနေလိမ့်မည်မဟုတ်ပေ။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် လူတိုင်း၊ အိမ်တိုင်း၏ယဉ်ကျေးမှုနှင့် စာရိတ္တမြှင့်တင်ရေး ကြိုးပမ်းချက်အလိုငှါ ဗုဒ္ဓယဉ်ကျေးမှုနယ် ပယ်တွင်းရှိ အတုယူစံပြုနိုင်လောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ထူး၊ ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်များ-ဖြစ်ရပ်မှန်များနှင့် စံနမူနာများကို ရေးသားထုတ်ဝေ ဖြန့်ချိရန် အဓိဋ္ဌာန်ပြုလုပ်ဆောင်လျက်ရှိပါသည်။

ဤစာအုပ်တွင် ကိသာဂေါတမီ (Kisa Gotami) အမည်ရှိ ဗုဒ္ဓ၏ သမီးတော်ထေရီမတဦး၏အထုပ္ပတ္တိကို အကျဉ်းချုပ် ရေးသားထားပါသည်။ သူမ၏သနားစရာ ဘဝဖြစ်စဉ်ကလေးနှင့် ကိလေသာကာမသံသရာအတွင်းမှ အတုယူဘွယ် လွတ်မြောက်သွားပုံကလေးကိုဖတ်ရှု၍ သံဝေဂယူ စဉ်းစားဆင်ခြင်တွယ်ဖြစ်စေဟူလို။ ။

“ဘဝန္တုသဗ္ဗမင်္ဂလံ”

သဗ္ဗေသတ္တာဝေနေယျာ-ကျန်းမာကိုယ်စိတ်မြဲပါစေ။

ထုတ်ဝေသူ။

**Puffani heva pachinantam vvasattamanasam naram.
Suttum gaman mahoghova machaghu adaya gachchhati..**

Meaning ∴ Those overly attached with their sons and animals are washed away by death, just as the flood washes away a village which is deep in slumber.

- စည်းစိမ်ချမ်းသာ၊ သားမယား၊ ကျွဲနွားလယ်ယာ၊ အခြွေအရံတို့ဖြင့် မေ့လျော့ပျော်စွာ ချစ်ခင်ယှဉ်တွဲနေထိုင်သော်လည်း သေခြင်းတရားသည် သူတို့မသိမှီပင် အားလုံးကို ဝါးမြိုခေါ်ဆောင်သွားလေတော့သည်။
- အဘယ်သို့တူသနည်းဆိုသော် နှစ်မြိုက်စွာအိပ်မောကျနေသော ရွာကလေးအား ကြီးမားသော မြစ်ဒီလှိုင်းရေတို့တက်ကြွလာ၍ တိုက်စားမြောပါသွားသကဲ့သို့ဖြစ်လေသည်။

**ကိသာဂေါတမီ
KISA GOTAMI**

မြတ်စွာဘုရားလက်ထက်တော်အခါက အလွန်လှပသာယာ၍ ကြွယ်ဝချမ်းသာသော သရဝသတ္တီ (Sravasti) ဟုအမည်တွင်သော မြို့လေး တမြို့ရှိခဲ့သည်။ ဤမြို့တွင် လူတန်းစားအလွှာပေါင်းစုံတို့ နေထိုင်ကြသည်။ ကုန်သည်လည်းရှိ၏။ အစေခံများလည်းရှိ၏။ ချမ်းသာသူများလည်းရှိ၏။

ဆင်းရဲသူများလည်းရှိ၏။ အနုပညာသည်များလည်းရှိ၏။ လက်သမား၊ ပန်းပု၊ ပန်းဘဲဆရာများလည်းရှိ၏။ ဆိုရသည်ဆိုသော် အထက်ဆုံးမှသည် အောက်ဆုံးအလွှာထိ လူတန်းစားမျိုးစုံတို့ မှီတင်းနေထိုင်ကြလေသည်။

ထိုရောအခါက ဤမြို့ကလေးတွင် အလွန်ဆင်းရဲပြီး မတို့မထိရ အောက်ဆုံး အလွှာ မိသားစုတစ်ခု ရှိခဲ့သည်။ ယင်းမိသားစုသည် ဆင်းရဲသည်ဆိုသည့် အထဲတွင် ကုန်းကောက်စရာမရှိလောက်အောင် မွဲတေ၍ နေ့စဉ်စားသောက် ရေးကိုပင်အနိုင်နိုင် ရန်းကန်နေရသော အခြေအနေ၌ ရှိလေသည်။ ကိုယ်တိုင်ပင် စားစရာအတွက် အနိုင်နိုင်ဖြစ်နေရသည့် အထဲတွင် မလိုချင်ပါဘဲနှင့် သမီး မိန်းကလေးတစ်ဦးကို ဖွားမြင်ခဲ့သည်။ ဤမိန်းကလေးသည် အလွန်လှပ၍ ချစ်စရာကောင်းလှသည်။ သူမသည် ရုပ်ရည်အဆင်းလှပရုံသာမက အသား အရည်စိုပြေ၍ သွယ်လျသောခန္ဓာကိုယ် အချိုးအစားကို ပိုင်ဆိုင်သည်။ ထို့အပြင် ကလေးဘဝ၌ သူမသည် ကစားခုန်စားကို အလွန်ခုန်မင်ခဲ့သည်။ သူမ၏အမည်ရင်းမှာ ဂေါတမီသစ္စ (သစ္စရ) ဖြစ်သည်။ အများကမူ သူမအား ကိသာဂေါတမီ (သို့မဟုတ်) ကိရုဂေါတမီ ဟု ခေါ်ကြသည်။ သူမသည် သေးသေး သွယ်သွယ် ခန္ဓာကိုယ်ကို ပိုင်ဆိုင်သဖြင့် ကြွေကျတော့မည်ကဲ့သို့သော ဂေါတမီ ဟု အမိပါယ်ဖွင့်၍ ခေါ်ကြခြင်းဖြစ်သည်။ ဤသို့ဖြင့် သူမ၏အမည်ကို အများက ကိသာဂေါတမီဟုသာ ခေါ်ဆိုခဲ့ကြသဖြင့် ဗုဒ္ဓသမိုင်းနှင့်စာပေတွင် ဤအမည် ဖြင့်ပင် ကျော်ကြားခဲ့သည်။

ဤလှပသော ကိသာဂေါတမီသည် ကံအကြောင်းကောင်းသဖြင့် တမြို့တည်းမှ အလွန်ချမ်းသာကြွယ်ဝသော ဇာတိမြင့်မိသားစုတွင်းမှ လူငယ်တစ်ဦးနှင့် အိမ်ထောင်ကျခဲ့သည်။ အိမ်ထောင်ကျပြီးနောက် သူမသည် မိမိခင်ပွန်း၏အိမ်သို့ လိုက်ပါခဲ့ရသည်။ သူမ၏ခင်ပွန်းသည်သည် သူမကိုအလွန်ပင် ချစ်မြတ်နိုး ပါသည်။ သူမ၏ယောက္ခမများသည်လည်း အလွန်ချမ်းသာကြွယ်ဝကြပါသည်။ ထို့ကြောင့် သူမသည် သူမ၏ဘဝတွင် ဆင်းရဲမွဲတေမှုများနှင့် ဝမ်းနည်းစရာ အခြေအနေတို့မှ လွန်မြောက်ကုန်လွန်သွားပြီဟု တွေးထင်ခဲ့သည်။ သူမသည် ဤနေရာ၌ အလွန်အလွန်ပျော်ရွှင်စွာဖြင့် ဘဝကို အခြေချနေလိုက်သည်။ သူမသည်ပျော်ရွှင်မှုများ သီဆိုကခုန်မှုများဖြင့် နေ့ရက်များကို ကုန်လွန် စေခဲ့သည်။

သို့သော် အခြေအနေများသည် သူမ မျှော်လင့်ထားသကဲ့သို့ ဖြစ်မလာခဲ့ချေ။ ခင်ပွန်း၏ ချစ်ချင်းမေတ္တာကို အပြည့်အဝ ရခဲ့ပါသော်ငြားလည်း သူမခင်ပွန်း၏ အမျိုးအဆွေများမှာ သူမနှင့်ပတ်သက်၍ မနှစ်မြို့ မကြည်ဖြူကြကြောင်းကို သတိထားမိလိုက်သည်။ သူမသည် တတ်နိုင်သမျှ ထိုသူတို့အပေါ် အကောင်းဆုံး ဆောင်ရွက်ပေးပါသော်လည်း ယင်းတို့ဘက်မှ ငြုရှု စောင်းမြောင်း ရန်ထောင်ခြင်းကိုသာ ပြန်လည်ရရှိခဲ့သည်။ သူမသည် ချမ်းသာသော လင်ယောကျ်ားကို လက်ထပ်မိသော သူဆင်းရဲမလေးများတိုင်း ခံစားရသော၊ နာကျည်းချက်၊ သဘာဝဖြစ်စဉ်များကိုသာ ရရှိခဲ့သည်။ ထိုအကြောင်းကို တွေးမိတိုင်း သူမသည် မိမိကိုယ်မိမိ ဤကြေကွဲဘွယ်အဖြစ်ကို မချိပြီးဖြင့် လျှောင်ရယ်ရင်း ကျေနပ်နေရသည်။ သူမ၏ ဘဝကိုလည်း ပြန်လည်ပြုပြင်မရ တန်ဖိုးမရှိတော့ပါတကားဟု မှတ်ချက်ချမိသည်။

ကိသာဂေါတမီ၌ တခုမဟုတ် နှစ်ခုသော အရည်အခြင်းမပြည့်မီမှု ရှိသည်။ ၎င်းမှာ သူမသည် ဆင်းရဲမွဲတေမှုအပြင် ဇာတိမြင့်မိသားစုမှလည်း ပေါက်ဖွား ခဲ့ရသည်။ ဇာတိမြင့်မိသားစုမှလည်း သူမ၏ ယောက္ခမ ဆွေမျိုး များမှာ သူတို့အမျိုးဇာတိအပေါ် အလွန်အကျွံ တန်ဖိုးထားကြပြီး ချမ်းသာ ကြွယ်ဝမှုအပေါ်၌လည်း အလွန်မာနထောင်လွှားလွန်းကြသည်။ ဤမာန ထောင်လွှားမှုများနှင့် ဝင့်ကြားမှုများသည် သူမ၏ဘဝကို ငရဲတွင်းသို့ တွန်းပို့ နေဘိသကဲ့သို့ဖြစ်နေလေတော့သည်။ ကိသာဂေါတမီသည် သူမ၏ချစ်လှ စွာသောခင်ပွန်းနှင့် လက်ထပ်ခဲ့သော်လည်း သူမ၏ယောက္ခမ ဆွေမျိုးများမှာ သူမကို နှလုံးသားတွင်းမှ မည်သို့မျှလက်မခံနိုင်ခဲ့ကြချေ။ ထိုယောက္ခမ ဆွေမျိုး များ၏ ခါးသည်းသော ပြစ်တင်ဝေဖန်ချက်များသည် သူမ၏နှလုံးသားကို အလွန်ထိခိုက်ကြေကွဲစေခဲ့သည်။ တခါတရံတွင် သူမသည် “အော်... ငါသည် ငါနှင့်အဆင့်တူသော မျိုးဇာတိတူသောသူကိုသာ လက်ထပ်မိပါက ဤသို့ဖြစ် မည်မဟုတ်၊ ချမ်းသာသော သူများကို လက်ထပ်မိခြင်းသည် ဘာများပို၍ ကောင်းခဲ့ပါသနည်း။ သူတို့၏ချမ်းသာမှုသည် ငါဘဝ၏ပျော်ရွှင်မှုကို တကြိမ် တခါမျှမှ ပေးစွမ်းနိုင်စွမ်း မရှိခဲ့ပါတကား” ဟူ၍ စဉ်းစားမိလေသည်။ သို့ဖြင့် သူမ၏ဘဝသည် အမုန်းတရားများ၊ လျှောင်ပြောင်မှုများအတွင်း၌ ဆင်းရဲ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်စွာဖြင့်နေခဲ့ရရသည်။ ချစ်သူခင်ပွန်း၏မေတ္တာတရားနှင့် နွေးထွေး သော ယုယမှုတခုသာလျှင် သူမဘဝ၏ အားကိုးတွယ်တာစရာအဖြစ် ကျန်ရှိ

တော့သည်။ သူမ၏ခင်ပွန်းသည်လည်း သူ့ဆွေများသားချင်းများ၏ သူ့ဖခိုးအပေါ် ဆက်ဆံမှုကို အမြဲတန်းလိုလို မနှစ်သက်ကြောင်း တုန့်ပြန်ခဲ့သည်။ ထိုမှတစ်ပါး သူလည်းဘာမျှ မတတ်နိုင်ခဲ့ချေ။

ကိသာသည် သူမ ယောက္ခမ ဆွေမျိုးများ၏ ငြူစုကြိမ်းမောင်းမှုကို ခံရရှာသည်။

ထို့ကြောင့် သူမသည် လက်ထပ်ခဲ့ပြီးနောက် နှစ်အနည်းငယ်အတွင်းမှာပင် ပျော်ရွှင်မှုတို့ပျောက်ဆုံးခဲ့ရလေပြီ။ သူမ-ရရှိသည်ကတော့ ယောက္ခမ ဆွေမျိုးများ၏မုန်းတီးမှု၊ ပြစ်တင်စွပ်စွဲမှုများသာပင် ဖြစ်သည်။ ပို၍ဆိုးသည်မှာ သူမအား ကလေးမမွေးနိုင်သော အမြို့မအဖြစ် စွပ်စွဲပြောဆိုခြင်းဖြစ်သည်။ ယောက္ခမ ဆွေမျိုးများ စိုးရိမ်ကြသည်မှာ သူတို့၏ သားသည် သားသမီးတစ်စုံတစ်ပါးမျှမရဘဲ မိသားစု၏နာမည်မျိုးရိုး ပျောက်ကွယ်ရတော့မည်အရေးကိုပင်ဖြစ်သည်။

ဤကဲ့သို့ ယောက္ခမ ဆွေမျိုးများ၏ပြောဆိုဆက်ဆံမှုသည် ကိသာဂေါတမီ၏ နှလုံးသားကို ကွဲကြဲစေတော့သည်။ ကလေး မမွေးနိုင်သော မိန်းမတစ်ဦးအတွက် လင်ယောကျ်ားနှင့် ဆက်လက်ပေါင်းသင်းရန် မသင့်။ အခြားမိန်းမယောက်နှင့်

လက်ထပ်ပေးစားလိုသော် ပေးစားနိုင်သည်ဟူသော ထိုယဉ်ကျေးမှုက သူမအား စိုးရိမ်ပူပန်ခြင်းကို ဖြစ်စေပါသည်။ သို့သော်သူမ ဘာများတတ်နိုင်ပါမည်နည်း။ သူမဘဝသည် လုံးဝအကူအညီမဲ့ နေလေတော့သည်။ သူမမှာ ပြန်လှန်ပြောဆိုနိုင်လောက်သော အင်အားဩဇာလည်းမရှိ။ ဘာမှလည်း မလုပ်နိုင်။ အိမ်နဘေး လူကွယ်ရာ၌ တကိုယ်တည်းငိုကြွေးနေရုံ မှအပ အခြားဘာများတတ်နိုင်ဦးမည်နည်း။ ဤသည်သာလျှင် သူမ၏နေ့စဉ်အလုပ် ဖြစ်နေလေတော့သည်။

သားဦးကလေးဖွံ့ဖြိုးသောအခါ သူမ၏အပြစ်များသည် ပျောက်ကွယ်သွားတော့သည်။

သို့သော် ဘဝဆိုသည်မှာ အမြဲတန်း တသမတ်တည်း သွားနေသောအရာ မဟုတ်ပေ။ အချိန်ဟူသော ကာလ ယန္တရားသည် အခြေအနေကို ပြောင်းလဲစေတတ်သကဲ့သို့ ပြောင်းလည်း ပြောင်းလဲပေးခဲ့သည်။ သူမ၏ ကံကြမ္မာကို ပြောင်းပြန် ဖြစ်စေသော အချိုးအကျွေးနေ့သို့ကျရောက်လာလေသည်။ ကံအား လျှော်စွာဖြင့် သူမသည် အလွန်လှပ ချစ်စဖွယ်ကောင်းသော သားရတနာလေး

တဦးကို မွေးဖွားပေးနိုင်ခဲ့သည်။ ဤအဖြစ်သည် တမဟုတ်ခြင်း သူမ၏ဘဝကို ပျော်ရွှင်စရာအကောင်းဆုံးနှင့် မျှော်လင့်ချက်ရောင်ခြည်တို့ကို ဆုပ်ကိုင်မြင်တွေ့နိုင်စေခဲ့သည်။ ပျော်ရွှင်ဘွယ်ကောင်းသော နေ့ရက်တို့သည် သူမ၏ဘဝတွင် တဖန် ပွင့်လန်းလာခဲ့လေသည်။ သူမ၏ယောက္ခမ ဆွေမျိုးများသည် ဤကလေးငယ်ကြောင့်၊ သူတို့၏ မျိုးရိုးနာမည်ကို သယ်ဆောင်သွားနိုင်မည့် မြေးယောကျ်ားလေးကြောင့်၊ ယွင်ကကဲ့သို့ ဆက်ဆံမှုမျိုး မပြုမူကြတော့ဘဲ သူမအပေါ် လေးလေးစားစား ချစ်ခင်နှွေးထွေးစွာ ဆက်ဆံလာခဲ့ကြသည်။ ဤချစ်စဘွယ်သားငယ်ကို မွေးဖွားပေးလိုက်နိုင်ခြင်းသည် ယောက္ခမ ဆွေမျိုးများ၏ အကြီးမားဆုံး လိုအင်ဆန္ဒကို ဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သဖြင့် ယွင်အချိန်များကရှိခဲ့သော ငြူစုစောင်းမြောင်းခြင်း၊ လှောင်ပြောင်ခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့သလိုလ်ခြင်းများသည် လေနှင့်အတူ လွင့်ပါးသွားလေတော့သည်။ သူမ၏ သားငယ်သည် တီတိတာတနှင့် အလွန်ချစ်ဘွယ်ကောင်းသော ကလေးငယ်တဦးဖြစ်သည်။ ဤကလေးငယ်သည် မိခင်နှင့်အတူနေရသည့်အချိန်ထက် ဆွေမျိုးသားချင်းများအလည်တွင် တနေကုန် နေ နေရသည်။ ယောက္ခမများနှင့် ဆွေမျိုးများသည် တဦးပြီးတဦး ကလေးငယ်အား ချီပွေ့ထိန်းကျောင်းနေ လေတော့သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ဤကလေးငယ်သည် ဂေါတမီအတွက် အရာရာ ဖြစ်သလို သူမဘဝ၏ အနာဂါတ်၊ သူမဘဝ၏ ဝိညာဉ်ပင် ဖြစ်တော့ သည်။

ကလေးငယ်သည် တရွေ့ရွေ့ ကြီးပြင်းလာခဲ့သည်။ ကလေးငယ်၏ရယ်သံ၊ တီတိတာတ ပြောဆိုသံတို့သည် ထိုအိမ်ကြီး အတွင်းဝယ် ဆည်းလည်းသံကဲ့သို့ ချိုမြိန်ပြည့်လျှံနေတော့သည်။ ကိသာဂေါတမီ၏ခင်ပွန်းသည်လည်း ဤချစ်စဘွယ်သော သားငယ်ကိုပိုင်ဆိုင်ခဲ့သဖြင့် အလွန်ပျော်ရွှင်နေသည်။ မိသားစုများ အိမ်သားများသည် ဤကလေးငယ်အား တဦးပြီးတဦး ချီပွေ့ချော့မြူလိုခြင်းဖြင့် အလှအယက် ဖြစ်နေတော့သည်။ ဤသို့ကလေးငယ်ကို ချစ်ခင်ယုယနေကြသည်ကို မြင်ရသောအခါ ကိသာဂေါတမီ၏ပျော်ရွှင်မှုသည်လည်း အတိုင်းအဆမရှိတော့ပေ။ သူမ၏ယောက္ခမ ဆွေမျိုးများသည် ဤကလေးငယ်၏မိခင်မှာ ဆင်းရဲသောဇာတိနိမိတ်များ ပေါက်ဖွားခဲ့သည်ကို ပင် မေ့လျော့ကုန်ကြတော့သည်။ ဤသို့ဖြင့် သူမသည် ဤအိမ်ကြီး၏ တန်ဖိုးထားလေးစားရသော ဂုဏ်သရေရှိ မိသားစုစာရင်းဝင်တဦး ဖြစ်လာတော့ သည်။

သူမ၏ခင်ပွန်းသည်လည်း သားယောကျ်ားလေးရသဖြင့် ကြည်နူးနေလေသည်။

အမှန်တကယ်ပင် ကာလယန္တယားသည် တရွေ့ရွေ့နှင့် လှည့်လည်နေပေသည်။ ကလေးငယ်သည် လေးဘက်တွားတတ်စ အရွယ်သို့ ရောက်လာသည်။ ကလေးငယ်သည် သူ့အိမ်သားများ၏အသံကို သူ့နည်းသူ့ဟန်ဖြင့် မှတ်သားပြီး မြူတတ် သည်။ ခေါ်တတ်သည်။ ကလေးငယ်၏ဤအပြုအမူများသည် သူတို့မိသားစုအတွက် ရယ်စရာ ကြည်နူးစရာ ဖြစ်လေသည်။ တဖြည်းဖြည်းနှင့် ကလေးငယ်သည် လမ်းလျှောက်တတ်သည့်အရွယ်သို့ရောက်လာသည်။ ကလေးငယ်၏ မခိုင်တခိုင် ဒယိမ်းဒယိုင်လမ်းလျှောက်ခြင်းသည်ပင်လျှင် လူတိုင်းအတွက် စ၊စရာ၊ ပျော်စရာ၊ ကြည်နူးစရာ ဖြစ်နေတော့သည်။ ဆိုရသည်ရှိသော် ဤကလေးငယ်သည် သူတို့မိသားစုအသိုင်းအဝိုင်းကြီး၏ မီးရှူးတန်ဆောင်သဖွယ် ဖြစ်လေသည်။ ကိသာဂေါတမီသည်လည်း လူတိုင်း၏ ပြောင်းလဲသွားသော ဆက်ဆံမှု၊ ရရှိလာသောပျော်ရွှင်မှုများနှင့် ပြောင်းလဲလာသောအခြေအနေတို့ကြောင့် ဘဝအပေါ်၌ ကျေနပ်နှစ်သိမ့်နေမိလေတော့သည်။ သူမသည် သားငယ်ကို လေထဲ၌မြောက်ကစား၍ရှင်း၊ နမ်းရှုပ်ပွေ့ဖက်၍ရှင်း၊

အမျိုးမျိုးထိန်းကျောင်းရင်း ပျော်ရွှင်နေလေသည်။ ဤကလေးငယ်ကို မွေးဖွားခဲ့ခြင်းသည် ဆုံးရှုံးခဲ့ရသော သူမဘဝ၏ပျော်ရွှင်မှုများကို ပြန်လည်ရရှိစေခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ သူမ၏ဘဝနှင့် အချိန်တို့သည် ဝမ်းနည်းကြေကွဲစရာများကင်းပျောက်၍ သာယာလှပမှုများနှင့် အကောင်းဆုံးဖြစ်ခဲ့လေပြီ။ အဆိုးဆိုးသော အဆိုးတရားတို့သည် သူမ၏ဘဝတွင် ဘယ်တော့မှ ပြန်လာတော့မည် မဟုတ်ပေ။ လှောင်ပြောင်ခြင်း၊ ခါးသီးခြင်း၊ နာကျည်းခြင်း၊ ငြူရှုခြင်းစသည့် အမုန်းတရားတို့သည် အတိတ်၌သာလျှင် ကျန်ခဲ့လေပြီ။

ဝမ်းနည်းကြေကွဲစရာကောင်းသော နေ့တို့ကုန်လွန်၍ ပျော်ရွှင်စရာကောင်းသော နေ့ရက်တို့ ရောက်ခဲ့လေပြီ။ တခါသော် သူမ၏ အလွန်သာယာလှပပျော်ရွှင်ဘွယ်ကောင်းနေသောဘဝကို ကံဆိုးမိုးမှောင်ကျစေသည့်နေ့တနေ့ ရောက်လာခဲ့သည်။ သူမဘဝတွင် ဤသို့ဖြစ်လာလိမ့်မည်ဟု လုံးဝမျှော်လင့်မထားခဲ့ဘူးချေ။ အလွန်မှပင် ရုတ်ချည်းဆိုသလို အံ့ဩစရာ ကောင်းလောက်သော အလှည့်အပြောင်းတခု ဖြစ်လေတော့သည်။ အဖြစ်မှာ တနေ့တွင် ကလေးငယ်သည် အိမ်ရှေ့ပန်းခြံအတွင်း ဆင်း၍ ဆော့ကစားနေခဲ့သည်။ ထိုအချိန်တွင် အလွန်အဆိပ်ပြင်းသော မြွေဆိုးတကောင်က ကလေးငယ်အား ပေါက်လိုက်သည်။ တခဏအတွင်းမှာပင် ကလေးငယ်၏မျက်နှာနှင့် အသားအရည်တို့သည် ပြာနမ်းသွားပြီး နှလုံးမခုန်တော့ဘဲ အသက်ရှူရပ်ကာ လဲကျသွားတော့သည်။ ကလေးသည် တောင့်တောင့်ကြီးလဲလျောင်းကျနေလေသည်။ ကလေးငယ်၏ နောက်ဆုံးထွက်သက်သည် ကိသာဂေါတမီ၏ဘဝတခုလုံးကို မဲမှောင်ကျသွားစေတော့သည်။ သူမသည် ဤအဖြစ်ဆိုးကြောင့် အရူးတပိုင်း သဖွယ် ဖြစ်သွားတော့သည်။ ယောက္ခမ ဆွေမျိုးသားချင်းများသည်လည်း တုန်လှုပ် ချောက်ချားကုန်ကြတော့သည်။ သူတို့သည် အံ့ဩတုန်လှုပ်စွာဖြင့် ဆောက်တည်ရာမရ၊ ဘာလုပ်၍ဘာကိုင်ရမှန်း မသိအောင်ပင် မှင်သက်မိကုန်ကြတော့သည်။ သူတို့သည် အိမ်နီးနားချင်းတို့၏ ကောင်းနိုးရာရာဆိုသော အကြံပေးချက်များကိုလည်း လိုက်လုပ်ကြည့်ပါသည်။ ကုသနိုင်မည့်သူများကိုလည်းပြသ၍ ကုကြည့်ပါသည်။ ထို့အပြင် ပယောဂဆရာ မှော်ဆရာများနှင့်လည်းပြ၍ ကြိုးစား ကြည့်သည်။ သို့သော် မည်သို့မျှမရတော့ပါ။ ကြိုးစားသမျှအားလုံးသည် အချည်းနီးသာဖြစ်ပြီး ကလေးငယ်သည် လုံးဝသေဆုံးသွားပြီဖြစ်ပါသည်။

ကလေးသည် မြွေဆိုးကိုက်၍ သေဆုံးသွားလေသည်။

အချိန်သည်ကား နံနက်စောစော ဖြစ်သည်။ အများတကာထက် ကိသာဂေါတမီသည် ဆိုးဝါးစွာတုန်လှုပ်ချောက်ချားနေပြီး အလွန်ဂဏာမငြိမ်ဖြစ်နေတော့သည်။ မိခင်တိုင်းသည် သားသမီးနှင့်ပတ်သက်လာလျှင် ဤသို့ဖြစ်တတ်စမြဲဖြစ်သော်လည်း ကိသာဂေါတမီအတွက်မှာမူ ဤအပြစ်မဲ့ကလေးငယ်သည် သူမဘဝ၏ရောင်ခြည်၊ အနာဂတ်၏ မီးရှူးတန်ဆောင် မဟုတ်ပါလော။ ထို့ကြောင့် အများနှင့်မတူ ပို၍တုန်လှုပ်ချောက်ချားရပါတော့သည်။ ဤကလေးကို မွေးဖွားနိုင်ခဲ့ခြင်းကြောင့် သူမ၏ဘဝသည် ပြောင်းလဲခဲ့ရသည်။ ကြည်နူးခဲ့ရသည်။ ပျော်ရွှင်ခဲ့ရသည်။ သူမ၏ ဝမ်းနည်းကြေကွဲဘွယ်ဖြစ်ရပ် အားလုံးကို ဖယ်ရှားပေးခဲ့ခြင်းမှာ ဤကလေးငယ်ပင်ဖြစ်သည်မဟုတ်ပါလား။ ယခုအခါ သူမအတွက် မည်သည့်အရာများသည် မည်သို့ဖြစ်လာတော့မည်ဆိုသည်ကို အဘယ်သို့သိနိုင်တော့မည်နည်း။ သူမ၏ အသိတရား၊ အမြင်တို့သည် ဝေဝါးသွားခဲ့လေပြီ။ အရူးတပိုင်း ဖြစ်သွားလေပြီ။ မည်သို့သောကံကြမ္မာဆိုးသည် ပျော်ရွှင်ကြည်နူးဘွယ်ကောင်းနေသည့်သူမ၏ဘဝကို မညာမတာ ရိုက်ခတ်လိုက်ပါသနည်း။ သနားစရာကောင်းသော ကိသာဂေါတမီ ပါတကား။

ဤသတင်းသည်တောမီးပမာ ပတ်ဝန်းကျင်၌လျင်မြန်စွာ ပြန့်နှံ့သွားလေတော့သည်။ သတင်းဆိုးကို ကြားရသူ အားလုံးတို့သည် အလွန်ဝမ်းနည်းကြကုန်ပြီး ကိသာဂေါတမီနှင့်မိသားစုပေါ် နားလည်စာနာမိကြသည်။ သို့သော် သူတို့

ဘာများလုပ်ပေးနိုင်မည်နည်း။ အချိန်ခဏလေး အတွင်းမှာပင် အနီးနားရှိ လူများစွာတို့သည် ထိုနေရာသို့ စုဝေးရောက်ရှိလာကြသည်။ ယောက်ျား၊ မိန်းမ၊ လူကြီး၊ လူငယ်၊ အားလုံးတို့သည် ကိသာဂေါတမီ၏အိမ်သို့ ဦးတည်စုရုံး ရောက်ရှိလာကြသည်။ သူတို့သည် ကလေးငယ်၏ ဖြစ်ပုံကို အလွန်သိချင်၊ မြင်ချင်နေကြသည်။

ထိုရပ်ရွာမှ လူအပေါင်းတို့သည် မိသားစုလူကြီးများအား အချိန်မလင့်မီ ကလေးငယ်အား မီးသဂြိုဟ်ရန် ပြောဆိုတိုင်ပင်အကြံပေးကြသည်။ ဤသို့သော စကားများသည် ကိသာဂေါတမီ၏နှလုံးသားကို ဆုပ်ကိုင်ခြေမှုလိုက်သကဲ့ ဖြစ်တော့သည်။ သူမသည် အခြေအနေ အားလုံးကို လက်မခံချင်ပေ။ သို့သော် ရွာသားများသည် သူမ၏ကလေးငယ်အား ယူဆောင်သွားကြပေတော့မည်။ သူမ၏ ဘဝတွင်းမှ ဆွဲထုတ်သွားကြပေတော့မည်။ “ဤကလေးငယ်သည် သူမ၏ဘဝ၊ သူမ၏အိမ်မှ ထာဝရခွဲခွာ သွားရတော့မည်လော”။ သူမဆုံးဖြတ် မိသည်မှာ “ငါသည် သူတို့ကို ဘယ်နည်းနှင့်မျှ ခွင့်မပြုနိုင်။ ငါ့သားငယ်ကို မပေး နိုင်။ ငါ့အသက်ရှင်နေသ၍ ငါ့သားငယ်ကို လက်ဖျားနှင့်မျှ မတို့ရ။ ငါ့ဘဝနှင့် ငါ့အိမ်အတွင်းမှ ငါ့သားငယ်အား ဆွဲထုတ်သွားခွင့်မပြု” ဟူ၍ တကိုယ်တည်း စဉ်းစားမိလေသည်။

ထို့နောက် သူမသည် ကလေးငယ်အား သူ့ရင်တွင်း၌ တင်းကျပ်စွာ ပွေ့ဖက် လိုက်သည်။ သူမသည် ဗလုံးဗထွေး ဂယောင်ချောက်ချားဖြင့် ကျယ်လောင်စွာ ဟစ်အော်ငိုကြွေးနေလေသည်။ ထိုသို့ငိုကြွေးယင်း သူမပြောဆိုနေသည်မှာ “မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ ငါ့သားသည် မသေသေးဘူး။ သူဟာ မြွေဆိပ်တက်၍ မေ့မျောနေခြင်းသာဖြစ်သည်။ သူဟာ ခဏအသံတိတ်သွားခြင်းသာဖြစ်သည်။ ငါ့သားကိုသေပြီဟု မပြောကြပါနှင့်။ သင်တို့သည် ဘယ်လိုလူမျိုးတွေလဲ၊ ငါ့ရှေ့မှာ ငါ့သားကိုသေပြီဟု ပြောကြရတာလဲ” ဟူ၍ ဟစ်အော်ပြောဆိုနေလေသည်။ ထို့နောက်ဆက်၍ “ကယ်ကြပါ။ ငါ့သားကို သတိရအောင်ပြန်လုပ်ပေးကြပါ။ တကယ်လို့ သူသေသည်ဆိုရင်လည်းဘဲ သူ့ကိုအသက်ပြန်ရှင်လာအောင် လုပ်ပေးနိုင်တဲ့နည်းကို ပြောကြပါအုံး။ သင်တို့မှာ သည်လိုကုသတဲ့ နည်းစံနစ် မရှိတော့ဘူးလား။ သင်တို့ပါးစပ်တွေကို ဘာကြောင့် ပိတ်ထားကြတာလဲ။ တစ်ခုခုဖြစ်ဖြစ်၊ ဖြေသိပ်စရာဖြစ်ဖြစ်၊ ကုနိုင်စရာဖြစ်ဖြစ် အကယ်၍ သင်တို့မှာရှိပါက ငါ့အား လမ်းညွှန်ပေးကြပါလား။ အကယ်၍သင်တို့မပေး

နိုင်ပါက ငါသည် ငါ့ကလေးကိုယူ၍ ကုနိုင်သောသူများကို လိုက်ရှာ တော့မည်” ဟု ပြောဆိုမြည်တမ်း၍ ထွက်ခွာသွားလေတော့သည်။

ကိသာသည် သားသေကို ရင်ငယ်ပိုက်၍ ထွက်ခွာသွားလေသည်။

သူမစိတ်တွင် ဖြစ်ပေါ်နေသည်မှာ တစ်စုံတယောက်သည် ဤကလေးငယ်အား အသက်ပြန်ရှင်အောင် ပြုလုပ်ပေးနိုင်စွမ်းရှိပြီး သူမ၏ကလေးငယ်သည် ယခင်ကလိုပင် လှုပ်ရှားစကားပြောနိုင်လာလိမ့်မည်ဟု ထင်မြင်နေသည်။ ဤသားငယ် သေဆုံး သွားပြီဆိုသည်ကို သူမသည် မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ လက်မခံနိုင်ပါချေ။ တကယ်တော့ သူမသည် အရူးတပိုင်း ဖြစ်သွားလေပြီ။ သူမသည် ကလေးငယ်ကို မျောက်မတကောင် ပွေ့ချီသကဲ့သို့ချီ၍ ထွက်ခွာ လေသည်။ သူမသည် အိမ်တကာ လှည့်လည်၍၊ မေးမြန်း၍၊ သူ့သားငယ်အား ကုသပေးနိုင်မည့်သူကို ရှာဖွေလေတော့သည်။ ထို့အပြင် လမ်းသွား လမ်းလာ ဟူသမျှအားလည်း ငိုယိုတောင်းပန်၍ သူ့သားအား ကယ်တင်ကြပါဟု

တိုးလျှိုးတောင်းပန် နေလေတော့သည်။ သူမသည် အဝတ်အစားဖရိုဖရဲ ဆံပင်ဖရိုဖရဲဖြင့် “ငါသားလေး အသက်ပြန်ရှင်အောင် လုပ်ပေးကြပါ။ သူ့ကို ပြန်လည် နီးထစေနိုင်သော ဆေးကိုပေးကြပါ။ သူ့ဟာ တကယ်တော့ မသေသေး ပါဘူး” စသည်ဖြင့် ဟစ်အော်မြည်တွန်ရင်း သားငယ်ကိုရင်မှာပိုက်၍ လမ်းတ ကာသို့ လှည့်လည်သွားနေတော့သည်။ တွေ့သမျှလူများထံမှလည်း သူ့ အတွက် အသက်ကယ်ဆေးကိုပေးပါဟူ၍ လျှောက်တောင်းနေတော့သည်။ လူများစွာတို့သည် သူမအားဘာမှပြန်မပြောနိုင်၊ တိတ်ဆိတ်စွာ ကြည့်နေကြ သည်။ အားလုံးသောလူအပေါင်းတို့သည် သူမအပေါ် အလွန်သနားကရုဏာ သက်နေကြသည်။ သူမ၏ရူးသွပ် နေမှုကိုလည်း နားလည်နိုင်ကြပါသည်။ ထို့အပြင် သူတို့၏ကိုယ်ချင်းစာနာမှုကိုလည်း ပြသကြပါသည်။ သို့သော် ထိုကလေး အသက်ပြန်ရှင်ရန်ကိုမူကား မည်သူမျှမတတ်နိုင်ကြပါ။

ရပ်ရွာလူကြီးများနှင့် အိမ်နီးနားချင်းတို့သည် ကလေးငယ် သေဆုံးသွား ပြီဖြစ်ကြောင်း အသက်မရှိတော့ပြီဖြစ်ကြောင်းကို သူမ နားဝင်အောင် အမျိုးမျိုး ဖျောင်းဖျ ချော့မော့ကြပါသည်။ သူတို့သည် လောကတွင် သေသူကိုပြန်လည် အသက်ရှင်နိုင်သောဆေးမရှိကြောင်းကို သူမနားလည်အောင် ကြိုးစား၍ ရှင်းပြကြပါသည်။ အကယ်၍ရှိပါက မည်သည့်နည်းဖြင့်ဖြစ်စေ သူမ၏ကလေး အတွက် ရှာဖွေပေးမည်ဖြစ်ကြောင်းကို ပြောကြပါသည်။ သို့သော် ဤစကား များသည် သူမ၏ပရိဒေဝမီး ကိုပို၍ ပွားစေတော့သည်။ ထို့ကြောင့် သူမသည် ထိုသို့ပြောဆိုကြသူများ၏နေရာမှ ပြေးထွက်သွားတော့သည်။ သူမသည် သွက်သွက်ခါအောင် ရူးသွားလေပြီ။

သူမ၏ထိုသို့အရူးမလေးသဖွယ် သနားစရာအဖြစ်သည် အလွန်မာကျောသော နှလုံးသားရှိသူများပင် ခံနိုင်ရည်ရှိလိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။ ဤသနားစရာ ကောင်း လှသောမိန်းမငယ်အတွက် သူတို့၌ ဖြေသိမ့်ပြောစရာလည်း ဘာမှမရှိတော့ပေ။

သို့သော် လူတို့သည် သူမကိုအကောင်းဆုံး ဖျောင်းဖျကြပါသေးသည်။ “ကိသာ ... သင့်ကလေးသည် သေနေပြီ။ မည်သည့် ဆေးဝါးမျှသည်လည်း သင့်ကလေးကို ပျောက်ကင်းအောင် ပြန်နိုင်မည်မဟုတ်။ သေသည်ကို ပြန်ရှင်အောင် လုပ်နိုင် သည်ဟု သင်ဘယ်တုန်းကများ ကြားဖူးခဲ့ပါလဲ” ဤပြောဆိုမှုများသည် ကိသာ ဂေါတမီ၏ နှလုံးသားကို ကြွေမှု စေတော့သည်။ ဤသို့ ပြောဆိုလေ သူမသည်

ကလေးငယ်ကို ပို၍တင်းကြပ်စွာပွေဖက်ထားလေဖြစ်ပြီး အခြားတနေရာသို့ ထွက်သွားပြန်သည်။ ထို့နောက် အခြားတနေရာမှလူများကို ထိုသို့ပင် ပြောဆို တောင်းပန်၍ ဆေးဝါးတောင်းခံပြန်သည်။ တနေရာတွင် သူမနှင့်မျက်နှာချင်း ဆိုင်မှလျှောက်လာသော လူကြီးတဦးသည် သူမ၏အမှုအရာနှင့်ဖြစ်နေပုံကို မြင်၍ အလွန်ပင် ကရုဏာသက်သွားသည်။ ထိုလူကြီးသည် သူမအပေါ် သနားသွားသည်ဖြစ်၍ ဤသို့စဉ်းစားကြည့်သည်။ “ဤမိန်းမရွယ်သည် သူမ၏ချစ်လှစွာသောသားငယ်ကြောင့် ရူးသွားလေပြီ။ ထို့ကြောင့်လည်း သူမသည် ဟိုပြေးသည်ပြေး ဖြစ်နေခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤအဖြစ်ကို (သို့မဟုတ်) သူမကို အလွန်ပညာဉာဏ်ကြီးသူတို့သာ နားလည်အောင် ပြနိုင်စွမ်း ရှိပေတော့ မည်”။ သို့ဖြင့် ဤလူကြီးသည် သရဝသတ္တိမြို့၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသော ကရုဏာကြီးမားသည့် မြတ်စွာဘုရားသခင်ကို သတိရလိုက်မိသည်။ ထို့ကြောင့် လည်းသူသည် ဤမိန်းမရွယ်အား မြတ်စွာဘုရားထံ ပို့ဆောင်ရန် ဆုံးဖြတ် လိုက်သည်။

ထို့နောက် လူကြီးသည် ကိသာဂေါတမီ၏ ပခုံးကိုဆွဲယူ ကိုင်လှုပ်လိုက်ပြီး “အဘယ့်ကြောင့် သင်သည် နားလည်မှုရအောင် မကြိုးစားရသလဲ” ဟု ပြော လိုက်သည်။ ထိုအခါ ကိသာဂေါတမီက အလွန်မျှော်လင့်ချက် ပြည့်ဝသော မျက်လုံးဖြင့် ထိုလူကြီးအားကြည့်၍ “သင် ... ကျမအား ဆေးကိုပေး ပါမည်လား”ဟု ပြန်မေးလိုက်သည်။ ထိုအခါ လူကြီးက “ကိသာ... မြတ်စွာ ဘုရားထံသွားပါ”ဟု ပြောလိုက်သည်။ ကိသာက “မြတ်စွာဘုရားထံ ကျမ ဘာသွားလုပ်ရမည်နည်း”ဟု ပြန်မေးလိုက်သည်။

ထိုအခါ လူကြီးက “ကိသာ... သင်၏ကလေးကို သာမန်ဆေးဆရာတို့သည် မည်သို့မျှ ကုနိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်ပါ။ ထို့ကြောင့် သေချာစွာနားထောင်လော့။ ယခုအခါတွင် ကရုဏာတရားကြီးမားတော်မူသော-သမားတကာတို့တွင် ထွဋ် ခေါင်ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် ဤမြို့၌သီတင်းသုံးနေသည်။ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် သူ၏နောက်လိုက် သံဃာတော်များနှင့် အတူ သရဝသတ္တိမြို့ပြင်ရှိ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်တွင် သီသင်းသုံးလျက်ရှိသည်။ သင့်ကလေးကို ယူဆောင်၍ တကြိမ်မျှ ဘုရားသခင်နှင့် တွေ့ပေးလိုက်ပါ”ဟု အကြံပေးလိုက်သည်။ ထိုအခါ ကိသာဂေါတမီက “မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် ကျမ၏သားငယ်အတွက်ဘာလုပ်ပေးနိုင်မည်နည်း”ဟု ပြန်မေးလိုက်သည်။

ဘုရားရှင်သည် သင်၏သားငယ်ကို ကုပေးပါလိမ့်မည်။

ထိုအခါလူကြီးက “မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် သူ၏ကြီးမားသောမေတ္တာကရုဏာတော်နှင့် သနားကြင်နာမှုတို့ကို သင့်အပေါ် သွန်းလောင်း ပေးပါလိမ့်မည်။ ပြီးနောက် ဘုရားသခင်သည် သင်၏ကလေးအတွက် သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော ဆေးဝါးကုထုံးကို ညွှန်ပြပါလိမ့်မည်။ ထိုအခါ သင်၏ကလေးသည် အသက်ပြန်ရှင်လာ၍ ယခင်ကကဲ့သို့ပင် တီတိတာတာနှင့် စကားပြောလာပါတော့မည်။ ဘုရားသခင်အား တကြိမ်လောက်တွေ့၍ သင်၏ခံစားနေရသော ဒုက္ခအပေါင်းကို ရှင်းပြလိုက်ပါ” ဟု ပြန်လည်ဖြေကြားလိုက်သည်။

မျှော်လင့်ချက်ပျောက်၍ စိတ်ဓါတ်ဂယောင်ချောက်ချားနှင့် ရူးသွပ်နေသော ကိသာဂေါတမီ၏ မျက်လုံးတို့သည် ထိုစကားကြောင့် မျှော်လင့်ချက်ရောင်ခြည်များဖြင့် တောက်ပြောင်လာတော့သည်။ ဤလူကြီး၏စကားများသည် သူမ၏ မျှော်လင့်ချက်များကို ပြန်လည်ဖြစ်ထွန်းစေခဲ့သည်။ သူမသည် မြတ်စွာဘုရားသခင်အား ဇေတဝန်ကျောင်းတော်တွင် သွားရောက်တွေ့ဆုံ၍ သူမ၏သားငယ်အတွက် ဆေးဝါးပေးပါရန် တောင်းပန်မည်ဟုဆုံးဖြတ်ပြီး ထွက်သွားခဲ့လေသည်။

မြတ်စွာဘုရား ဇေတဝန်ကျောင်းတော်တွင်း ဝင်လာသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

သူမသည် သားငယ်အား ရင်တွင်းတွင်ပွေဖက်၍ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ဆီသို့ ချဉ်းကပ်ခဲ့သည်။ ဤအချိန်တွင် မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် နောက်လိုက်သံဃာတော်များနှင့်အတူ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်တွင်းသို့ ဝင်ရောက်လာသည်ကို သူမ မြင်လိုက်ရသည်။ ကြက်သရေမင်္ဂလာအပေါင်းနှင့်ပြည့်စုံသော မြတ်စွာဘုရား၏အသရေတော်ကို မြင်တွေ့လိုက်ရသောအခါ “ငါတော့ဖြင့် မှန်ကန်သော သမားတော်ထံချဉ်းကပ်မိပြီ” ဟု သူမခံစားလိုက်မိသည်။ ကိသာဂေါတမီသည် ခဏလေးမျှ မစောင့်နိုင်တော့ဘဲ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်တွင်းသို့ တချိုးတည်းပြေးဝင်သွားခဲ့သည်။ သူမ ကျောင်းတော်အတွင်းသို့ ရောက်သောအခါ ဘုရားသခင်သည် သံဃာတော်များအား ကျင့်ကြံရမည့် ဝိပဿနာတရားများကို ဟောကြားနေသည့်အချိန်နှင့် တိုက်ဆိုင်နေလေသည်။ သားစိတ်ဇောက်ပနေသည့် ကိသာသည် ငိုကြွေး မြည်တမ်းယင်း မြတ်စွာဘုရားအပါးတော်သို့ အတင်းတိုးဝင်သွားသည်။ ထို့နောက်သူမသည် ဘုရားသခင်၏ ခြေတော်ကြာအစုံရှေ့တွင် သူမ၏သားငယ်ကို ချလိုက်ပြီး သည်းထန်စွာ ငိုကြွေးလေတော့သည်။ သူမ ထိန်းထားခဲ့ရသော သည်းခံမျိုသိပ်မှုအပေါင်းသည်

ရေကာတာကြီးကျိုးပေါက်ကျသည့်ပမာ ဘုရားသခင်၏ရှေ့မှောက်တွင် အကုန် ထွက် အံကျလာလေသည်။ သူမသည် မဆုံးနိုင်အောင်ပင် ငိုကြွေးနေတော့ သည်။

အို- ဘုရားသခင် ဤသားငယ်လေးကို ကုသပေးတော်မူပါ။

ထို့နောက်သူမသည် စိတ်ကိုထိန်း၍ ဘုရားသခင်အား ဤသို့လျှောက်ထား လိုက်သည်။ “အို ... အရှင်ဘုရား။ လူများစွာတို့သည် ကျွန်တော်မျိုးမ၏ သားငယ်အား ကျမ၏အပါးမှ ခွဲထုတ်ချင်နေကြပါသည်။ ဤကလေးသည် မသေ သေးပါ ဘုရား။ အို...ဘုရားသခင်...ဤကလေးငယ်သည် သတိမေ့လျော့ အိပ် ပျော်နေခြင်းမျှသာဖြစ်ပါသည်။ အကယ်၍ တစုံတယောက်သည် သူ့အား သင့် တော်သောဆေးဝါးကို တိုက်ကျွေးလိုက်မည်ဆိုလျှင် သူသည်ပြန်လည်နိုးကြား လာပါလိမ့်မည်။ အို-ကရုဏာတော်အရှင်၊ ကျေးဇူးပြုပြီး သူ့ကိုပြန်လည်နိုးပေး ပါ။ သူ၏ အသက်ပြန်လည် ရှင်လာရေးအတွက် တစုံတခုကို လုပ်ပေးပါ” ဟု တောင်းပန်လိုက်လေသည်။

ထိုအခါ ဘုရားသခင်သည် တည်ကြည်ရဲရင့်သော မျက်နှာတော်ဖြင့် “ချစ်သမီး ... သင်၏သားငယ်သည် အသက် မရှိတော့ပေ။ သေဆုံးသွားလေပြီ” ဟု

မြွက်ကြားလိုက်သည်။ ထိုအခါ ကိသာက “အိုအရှင်...အကယ်၍ သူသေသွား သည်ဆိုလျှင်လည်း အသက်ပြန်ရှင်အောင် လုပ်ပေးပါ” ဟု တောင်းပန်လျှောက် ထားပြန်ပါသည်။ မြတ်စွာဘုရား၏ တုံ့ပြန်ချက်ကြောင့် ကိသာသည် အလွန် တုန်လှုပ်သွားသည်။ သူမသည် စိုးရိမ်ကြောက်ရွံ့မှုတို့ဖြင့် ချောက်ချားခဲ့ရ ပြန်ပါသည်။ သူမသည် ငိုကြွေးရင်း ဆက်ပြောသည်မှာ “ဤ ကလေးသည် အသက်မရှိတော့ပါ ဆိုလျှင်လည်း ရှိပါစေ။ သို့သော် အို... ဘုရားသခင် သင်သည် သမားတော်ထွင့်ခေါင်ဖြစ်ပါသည်။ လူကြီးတဦးသည် ဘုရားသခင် ထံ၌ အသက်ပြန်ရှင်အောင် လုပ်ပေးနိုင်စွမ်းသော ဆေးရှိသည်ဟု ကျွန်တော် မျိုးမအား ပြောခဲ့ပါသည်။ အို... ဘုရားသခင် ကျွန်တော်မျိုးမ၏ခံစားရချက်များ ကို နားလည်ပေးပြီး ကျွန်တော်မျိုးမ၏ ချစ်လှစွာသောသားငယ်လေး ပြန်လည် ရှင်သန်လာအောင် ပြုလုပ်ပေးပါ။ ဤဆေးလေး တခွက်စာမျှ ပေးတော်မူပါ။ ကျမသည် ဘဝတသက်လုံးတွင် အရှင်ဘုရားကို ကျေးဇူးကြီးစွာ တင်နေပါ မည်” ဟု လျှောက်ထားပြန်ပါသည်။

မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် သတ္တဝါအပေါင်းတို့အား မည်သို့ချွတ်ရမည်၊ မည်သည့်အချိန်တွင်ချွတ်ရမည်ကို သိတတ်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ဖြင့် ပြည့်စုံတော်မူသည်မဟုတ်ပါလား။ ဤမိန်းမရွယ်သည် သားငယ်ကို အလွန် ချစ်သည့် ဇောကြောင့် အမှန်စင်စစ် ကလေးငယ်သေဆုံးသွားသည့်အဖြစ်ကို မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ နှလုံးသားမှလက်ခံလိမ့်မည်မဟုတ်ကြောင်း သိတော် မူပါသည်။ သူမသည် ခံစားခဲ့ရသော ငှက်အပေါင်းနှင့် သတိလက်လွတ် ချို့ယွင်း နေသော စိတ်အခြေအနေတို့ကြောင့် ယခုအချိန်တွင် မည်သို့ပင် တရားချသော် လည်း နားလည်နိုင်စွမ်းရှိလိမ့်မည်မဟုတ် ဟု သိမြင်တော်မူပါသည်။

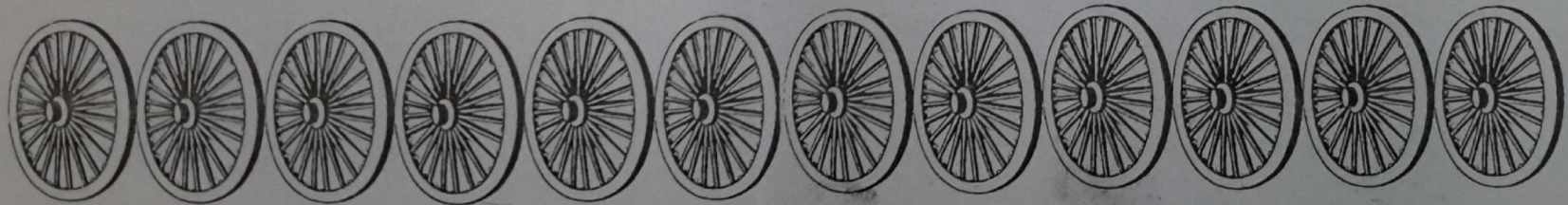
ဤကဲ့သို့သော အဖြစ်အပျက်များကို ပဋိစာရီသည်လည်း ဖြစ်ခဲ့ဘူးပါသည်။ ပဋိစာရီသည် ကဿပဘုရားသခင်၏ ညီမတော် ခုနစ်ဦးတွင် တဦးအပါအဝင် ဖြစ်ပြီး ယခုအခါ မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ သမီးတော် ထေရီမတဦး ဖြစ်နေလေပြီ။ ကိသာဂေါတမီသည်လည်း ညီမတော် ခုနစ်ဦးတွင် တဦးအပါအဝင် ဖြစ်လေသည်။ ပါရမီရင့်ကျင့်သူတဦးဖြစ်ပြီး တစုံတခုသောအကြောင်းကြောင့် အမြင်မှန်ရသွားပါက ယခုဘဝတွင်ပင် အကျွတ်တရားရလိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်းကို ဘုရားသခင်သည် ဉာဏ်တော်ဖြင့် မြင်တော်မူသည်။ သို့သော် ယခုအချိန်၌မူ စိုးရိမ်ပူပန်မှုနှင့် ပြည့်နှက်နေသောသူမအား အမြင်မှန်ရအောင် တရားပြချိန် မဟုတ်သေးကြောင်း ဘုရားသခင်က သိတော်မူသည်။

မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် တပါးသူ၏စိတ်ကို ယိတတ်သော စိတ်ပညာရှင် ထွင်ခေါင်လည်း ဖြစ်တော်မူသည်။ သူမကို ဤအချိန်၌ မည်မျှတရားပြသော် လည်း နားလည်နိုင်စွမ်းရှိလိမ့်မည်မဟုတ်။ ထို့ကြောင့် သူမ၏စိတ်အခြေအနေကို မြင်တော်မူသည့်အတိုင်း ချိုသာ၍ကြည်လင်သော အသံတော်ဖြင့် ဤသို့ပြန် လည်မိန့်ကြားခဲ့သည်။ “သင် ထင်သည်မှာ မှန်ပါပေသည် ချစ်သမီး။ သင့်ကို ပြောသော လူကြီးဆိုခဲ့သကဲ့သို့ ငါသည် သမားတော်အမှန်ပင်ဖြစ်ပါသည်။ ငါသည် ချစ်သမီးအား ဤသားငယ် ပြန်လည်ရှင်လာနိုင်သော ဆေးကိုပေး မည်” ဟု မိန့်တော်မူလိုက်သည်။ ကိသာသည် မြတ်စွာဘုရား၏ ထိုစကားများ ကို ကြားလိုက်သောအခါ ဝမ်းဆီထိသကဲ့သို့ ပီတိများဖြာဝေသွားပြီး နှလုံးသားတွင်း၌ ပျော်ရွှင်မှု လှိုင်းလုံးကြီးများ ရိုက်ခတ်သွားလေသည်။ ရုတ်တရက် ပျော်ရွှင်မှုများသည် သူမအား မယုံကြည်နိုင်လောက်အောင်ကို ဖြစ်သွားစေပြီး “အမှန်တကယ်ပင် မြတ်စွာဘုရားပြောသော စကားများသည် လက်တွေ့ဖြစ်နိုင်ပါမည်လား” ဟု အံ့ဩ သံသယစိတ်ဖြင့် တွေးနေမိတော့သည်။

သူမသည် မြတ်စွာဘုရားအား သံသယပြည့်လှုံနေသောမျက်လုံးဖြင့် ကြည့်ရင်း “အရှင်ဘုရား ... မည်သို့ မိန့်တော် မူလိုက်ပါသနည်း။ တကြိမ်မျှ ကျွန်တော် မျိုးအား ထပ်၍မိန့်ကြားတော်မူပါအံ့” ဟု မယုံနိုင်သဖွယ် မေးမြန်းလိုက်သည်။ ထိုအခါ ဘုရားသခင်သည် သူမ၏သံသယများ ကင်းစင်သွားစေရန်အတွက် “ချစ်သမီး ဤစကားသည် အမှန်ပင်ဖြစ်ပါသည်။ တစုံတယောက် သင့်အား ညွှန်ပြလိုက်သူသည် အမှန်တရားကို ပြောခြင်းဖြစ်သည်။ ငါသည် သမားတော် တဦးဖြစ်သည်ဆိုသည်မှာ လုံးဝအမှန်ပင်ဖြစ်ပါသည်။ သင့် ကလေး၏အသက် ပြန်ရှင်လာရန် ငါသည် သင့်လျော်သော ဆေးဝါးကိုပေးမည်ဖြစ်သည်” ဟု ဤသို့ထပ်၍ မိန့်ကြားလိုက်ပါသည်။

ထိုအခါ ကိသာ၏ သံသယများသည် ကျေပျက်သွားတော့သည်။ သူမသည် မြတ်စွာဘုရားအား “အရှင်ဘုရား ဤဆေးကို ယခုပင် ပေးတော်မူပါ။ အရှင် ဘုရား၏ သနားကြင်နာမှုနှင့်ပြည့်နေသော ဤအမှုကို ကျမသည် မည်သည့် အခါမှ မေ့ပျောက်ဖြစ်မည်မဟုတ်ပါ” ဟု ပြန်လည်လျှောက်ထားလိုက်သည်။ သူမ၏မျက်နှာသည် ယုံကြည်ချက်၊ မျှော်လင့်ချက်၊ ပျော်ရွှင်မှုတို့ဖြင့် တောက် ပြောင်နေလေသည်။ ဘုရားသခင်သည် ကရုဏာတော်ဖြင့် ဤသို့မိန့်ကြားလိုက် သည်။ “ကိသာ...မြို့တွင်းကို ပြန်သွားပါလော့။ တစုံတယောက်ဆီမှ တဆုတ်စာမျှ

သော မုံညှင်းစေ့များကို ယူဆောင်လာခဲ့ပါ။” ဘုရားသခင်၏ စကားကိုကြားသောအခါ ကိသာသည် အလွန်အံ့သြသွားသည်။ မယုံကြည်နိုင်စွာဖြင့်ပင် ဘုရားသခင်အား ပြန်လည် လျှောက်ထားပြန်ပါသည်။ “အရှင်ဘုရား လက်တဆုပ်စာမျှသော မုံညှင်းစေ့များဟု ဆိုလိုပါသလား” ထိုအခါဘုရားသခင်က “မှန်ပါသည် ချစ်သမီး၊ မုံညှင်းစေ့ လက်တဆုပ်စာကိုသာ ဝါဆိုပါသည်။” ဟုပြန်လည်မိန့်ကြားလိုက်သည်။

ကိသာသည် ရုတ်တရက်မတ်တတ်ရပ်၍ “အရှင်ဘုရား၊ ကျမသည် ယခု ချက်ချင်းပင် ယူလာပါမည်” ဟု လျှောက်ထားရင်း မြို့တွင်းသို့ အလျင်အမြန် ပြန်သွားရန် ပြင်လိုက်သည်။

ဘုရားသခင်က “ချစ်သမီး သတိပြုအုံးလော့။ သင်သည် ဤမုံညှင်းစေ့ကို တစုံတစဦးမျှမသေဖူးသော အိမ်မှသာလျှင် ယူရမည်” ဟု သတိပေးမိန့်ကြားလိုက်သည်။ ကိသာသည် “ကောင်းပြီ၊ ကောင်းပြီ၊ အရှင်ဘုရား၊ အရှင်ဘုရား ပြောသည့် အတိုင်း ကျမသည် ယူဆောင်လာခဲ့ပါမည်” ဟူ၍ လျှောက်ထားရင်း မြို့တွင်းသို့ အပြေးအလွှား ထွက်သွား လေတော့သည်။

ကိသာအားမြို့သို့သွား၍မုံညှင်းစေ့ရှာဖွေရန် ဘုရားရှင်စေတော်မူလိုက်သည်။

ဤမြို့ကလေးသည် စိုက်ပျိုးရေးမြို့ကလေးဖြစ်ပြီး မုံညှင်းသည် ဤမြို့၏အဓိက အသီးအနှံလည်းဖြစ်ပါသည်။ ဤမြို့ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် မုံညှင်းစိုက်ခင်းများ အပြည့်ရှိပါသည်။ အိမ်တိုင်းတွင်လည်း မုံညှင်းသည် တင်းတောင်းပုတ်နှင့်ချီ၍ ရှိပါသည်။ “မုံညှင်း လက်တဆုပ် - ဘာကြောင့်လဲ၊ လည်းတစ်စီးတိုက် မုံညှင်းစေ့ပင်လျှင် လိုအပ်ပါက ဝါပေးနိုင်ပါသည်။ မုံညှင်းစေ့ကို တောင်လိုပုံ၍ပင် ဝါရှာနိုင်ပါသည်။” ဟူ၍တွေးတောရင်း သားငယ်ကိုချီးမြှင့် မြို့တွင်းသို့ဝင်ရောက်ခဲ့သည်။ ထိုသို့လျှောက်သွားရင်း “ဝါ၏သားငယ်သည် ကျိမ်းသေအသက်ရှင်တော့မည်၊ ဟိုဟာသည်-လူလိမ်တွေ လူလိမ်တွေ၊ ဝါသားသေပြီဟု ပြောကြသူများသည် လူလိမ်များဖြစ်သည်။ ယခုသူတို့ ဤအကြောင်းကိုကောင်းကောင်း သိစေတော့မည်” စသည်ဖြင့်လမ်းလျှောက်သွားရင်း ပြောဆိုနေတော့သည်။

သူမသည် မြို့သို့ရောက်သောအခါ အဦးဆုံးတွေ့သည့် အိမ်သို့ဝင်လိုက်ပြီး ရင်ခွင်ထဲ၌ပွေ့ချီထားသော ကလေးငယ်အား ပြု၍ ဖြစ်ပုံပျက်ပုံအလုံးစုံကို အစမှအဆုံး ရှင်းပြကာ မုံညှင်းစေ့ အနည်းငယ်ပေးပါရန် တောင်းပန်လိုက်သည်။ ကိသာ၏အဖြစ်ကို ကြားသိရသော အိမ်ရှင်သည် သူမအပေါ် အလွန်ကရုဏာ သက်သွားသည်။ ထို့ကြောင့် သူတို့က “အမေ ဘာကြောင့် အနည်းငယ်မျှသာ လိုမည်နည်း။ အကယ်၍ ဤကလေးငယ် တကယ်အသက်ပြန်ရင်နိုင်မည်ဆိုလျှင် ကြိုက်သရွေ့ မုံညှင်းစေ့များကို ယူသွားပါ။ အိမ်အပြည့်လိုပါကလည်း ယူသွားပါ။ သင်ပြန်လည်ပျော်ရွှင်လာမည်ဆိုပါက ကျွန်ုပ်တို့လည်း ကြေနှပ်ဝမ်းသာရမည် ဖြစ်ပါသည်” ဟူ၍ ဝမ်းသာအားရပြောကြလေသည်။ ကိသာသည် မုံညှင်းစေ့များကို ယူခါနီး အချိန်တွင် မြတ်စွာဘုရားသခင် သတိပေးလိုက်သောစကားကို ပြန်လည်ကြားယောင်လိုက်မိသည်။ သူမသည် တစုံတစဦးမျှ မသေဘူးသော အိမ်မှမုံညှင်းစေ့ကို ယူရမည်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သူမသည် အိမ်ရှင်အား ဤသို့ “ကျေးဇူးပြု၍ တခုတော့ မေးပါရစေ။ ကျမထင်ပါတယ်။ ဤအိမ်၌ တစုံတစဦးမျှ မသေဘူးဘူး မဟုတ်ပါလား” ဟူ၍ မေးခွန်းထုတ်လိုက်သည်။ အိမ်ရှင်များသည် သူမ၏ ဤနောက်ဆုံးမေးခွန်းကြောင့် ဘဝင်မကျ မျက်နှာပျက် သွားကြသည်။ အဆုံးတွင် အိမ်ရှင်မက ကြေကွဲဝမ်းနည်းစွာဖြင့် “ဘာကြောင့် မဟုတ်ရမည်နည်း။ ဝါတို့ဤအိမ်တွင် များစွာသေခဲ့ဘူးပါသည်။ သို့သော် သင် ယခု ဝါတို့အိမ် လာခြင်းမှာ ဝါတို့ထံမှ မုံညှင်းစေ့ကို လာရောက်တောင်းခံခြင်းလား သို့မဟုတ် လူသေစာရင်းလာကောက်နေခြင်းလား။ ” ဟူ၍ ပြန်လည် ဖြေကြားမေးခွန်းထုတ်လိုက်သည်။

ကိသာသည် အိမ်ရှင်များထံမှ မုံညှင်းစေ့ တောင်းခံနေပုံ။

ကိသာသည် မည်သို့ပြန်ပြောရမည်ကို မသိနိုင်လောက်အောင်ဖြစ်သွားသည်။ သူမသည် အလွန်ဝမ်းနည်းသွားသည်။ ထို့နောက် သူမသည် အိမ်ရှင်တို့အား သူတို့၏ကိုယ်ချင်းစာစိတ်ကို ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ပြောဆိုပြီး နောက်တအိမ်သို့ ထွက်သွားပြန်ပါသည်။ နောက်တအိမ်ရောက်သောအခါ သူမသည် ထိုအိမ်ရှင်တို့အား သူမ၏အဖြစ်အပျက်ကို ရှင်းပြပြန်ပါသည်။ အိမ်ရှင်တို့လည်း သူမ၏ရင်နှင့်ဘွယ်အကြောင်းကို ကြားရသောအခါ ကိုယ်ချင်းစာကြပါသည်။ ထို့ကြောင့် သူတို့က “ညီမငယ်၊ ဤအရာသည် ကလေးငယ်၏ဘဝအသက်ပင်ဖြစ်ပါသည်။ ငါတို့သည် သားသမီးချင်း ကိုယ်ချင်းစာပါသည်။ ငါတို့သည်လည်း အိမ်ထောင်ရှင်များဖြစ်ကြပါသည်။ ငါတို့မှ သင်၏ဘဝကို ကိုယ်ချင်းမစာတတ်လျှင် ဘယ်သူကများ စာနာတတ်ပါမည်နည်း။ ညီမ သင်အလိုရှိသော မုံညှင်းစေ့လက်တဆုပ်စာမျှမက ဤကလေးငယ်သာ အကယ်၍အသက်ရှင်ရန်လိုအပ်ပါလျှင် ငါတို့အိမ်၌ရှိသမျှသော မုံညှင်းစေ့တို့ကို ယူသွားပါ။ ဤသို့ ကူညီခြင်းသည် မည်သည့်အရာနှင့်မျှ နှိုင်းယှဉ်မရအောင်ပင် ငါတို့၌ ဝမ်းသာကျေနပ်မှုကို ဖြစ်စေပါသည်။” ဟူ၍ ဝမ်းသာအားရပြောကြလေသည်။ ဤချိန်၌ သောစကားများကို ကြားရသောအခါ ကိသာသည် အားတက်သွားသည်။ ထို့ကြောင့် သူမက “ယခုလိုကိုယ်ချင်းစာမှုကို ကျမအလွန်အလွန် ကျေးဇူး

တင်ပါသည်။ တကယ်လို့စိတ်မရှိပါလျှင် ကျမကို တခုတော့ကျေးဇူးပြု၍ ဤမိသားစု အတွင်း၌ တစ်စုံတစ်ဦးမျှ သေဘူးခြင်းရှိမရှိကို ပြောပြပါ” ဟု တောင်းပန်လိုက်သည်။ ထိုအခါ အိမ်ရှင်မက “သင် - ဘယ်လိုစကားမျိုးကို ပြောလိုက်ပါသလဲ။ ငါတို့သည် သင့်ကို ကူညီချင်၍ ပြောခြင်းဖြစ်သည်။ ယခုတော့ သင်သည် ငါတို့အား အဖြစ်ဟောင်းများကို ပြန်သတိရအောင် သေလွန်သွားသောသူများကို ပြန်လည် တမ်းတအောင် ငါတို့၏နှလုံးသားကို နာကြင်အောင် ဘာကြောင့်ကြိုးစားရပါသလဲ။ ငါ၏ချစ်လှစွာသော ခင်ပွန်းသည် သေဆုံးသွားသည်မှာ တနှစ်ပင်မပြည့်သေးပါ။ ငါ့ယောက်ျားသည် အလွန်ရဲစွမ်းသတ္တိနှင့်ပြည့်စုံပြီး အလွန်အလုပ်ကြိုး စားသောသူဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း သူ့အတွက် ငါတို့အိမ်သားများသည် မျက်ရည်မစဲနိုင်ဖြစ်နေပါသေးသည်” ဟု ပြောလိုက်သည်။

ထိုမိသားစုတို့၏ ကြေကွဲစရာဖြစ်ရပ်ကိုကြားသောအခါ ကိသာ၏နှလုံးသားသည်လည်း ထပ်တူထပ်မျှ ကြေကွဲဝမ်းနည်း သွားပြီး သူမသည် လေးလံသော ခြေလှမ်းများဖြင့် ထိုနေရာမှ နောက်တအိမ်သို့ ထွက်ခွာသွားလေသည်။

ကိသာသည် မည်မျှရှာဖွေပါသော်လည်း မရရှိခဲ့ချေ။

ဤသို့ဖြင့် သူမသည် တအိမ်ပြီးတအိမ် တလမ်းပြီးတလမ်း၊ လျှောက်သွားရင်း မုံညှင်းစေ့ လက်တဆုပ်စာကို လိုက်လံ တောင်းခံနေလေသည်။ သို့သော် မည်မျှပင်ကြိုးစားသော်လည်း လူမသေဘူးသော အိမ်တအိမ်ကိုမျှ သူမသည် ရှာဖွေ မတွေ့နိုင်ခဲ့ချေ။ သူမသည် သရဝသတ္တိမြို့၏လမ်းများပေါ်တွင် တနေကုန် လှည့်လည်သွားလာရင်း မုံညှင်း လက်တဆုပ်စာကို ရှာဖွေနေလေသည်။

နောက်ဆုံးတွင် သူမသည် အလွန်ပင်ပန်းနွမ်းနယ်လာခဲ့သည်။ နေဝင်ချိန် ရောက်သောအခါ သူမတွင် တစုံတခုသော အသိဉာဏ်တရားသည် ပေါ်ထွက်လာသည်။ ယခုသူမ တခုခုကို မြင်နိုင်စွမ်း ရှိလာတော့သည်။ “မည်သူမဆို ချမ်းသာသည်ဖြစ်စေ၊ ဆင်းရဲသူဖြစ်စေ၊ သေကြမည်သာဖြစ်သည်။ မိသားစုတိုင်းတွင် သေဆုံးသူတစုံတဦးတော့ ရှိနေသည်။ တွေးကြည့်မည်ဆိုလျှင် ဤမြို့တွင် အသက်ရှင်နေသောသူများထက် သေသွားသူ များကပင် ပိုများပေတော့မည်။ ယနေ့ငါတွေ့ခဲ့သမျှသောသူများသည် ငါထင်ပါသည်။ သူတို့၌ သူတို့ချစ်ခင် မြတ်နိုးသူများ သေဆုံးသွားသော်လည်း ငါ့လောက်တော့ မရှားသွပ်ကြပေ။ တကယ်တမ်းအဖြစ်မှန်တွင် မွေးဖွားမှုရှိလျှင် သေဆုံးမှု ဖြစ်မည်ဓမ္မတာ။ ဒါဟာ သဘာဝတရားပါဘဲ။ မည်သူတစုံတဦးမျှ မွေးဖွားခြင်းနှင့် သေဆုံးခြင်းကို ထိမ်းချုပ်နိုင်ခြင်းမရှိပါပေ” ဟူ၍ မြင်လာလေသည်။

သူမသည် ရုတ်တရက် “ယခုငါနားလည်ပြီ” ဟု ကြွေးကြော်လိုက်သည်။ “ဘုရားသခင်သည် ငါ့အား လက်တဆုပ်စာမျှသော မုံညှင်းစေ့ကို ဤသို့ရှာဖွေပါဟု မှာကြားလိုက်ခြင်းသည် အကယ်စင်စစ်သော် ငါ့အား အမြင်မှန်ရရန် အတွက် မိန့်ကြားလိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ဤမျှနားမလည် အမြင်မရှိသော ငါသည် မည်မျှရှားသွပ်လိုက်ပါဘိသနည်း”။

ဤအသိတချက်ကလေးသည် အလွန်ရိုးစင်းပါသည်။ သို့သော် မည်မျှအရေးပါလိုက်ပါသနည်း။ ရိုးရိုးစင်းစင်း ကြည့်ပါလျှင် မုံညှင်းလက်တဆုပ်စာကို ရှာဖွေခိုင်းခြင်းမျှသာဖြစ်သည်။ သို့သော် ဤရှာဖွေမှုသည် သူမ၏အာရုံ၌ ပျောက်ဆုံးနေသော တရားအမြင်ကို ပြန်လည်ရှင်သန်ရန်အတွက် လုံလောက်သော အချက်ကို ပေးလိုက်လေသည်။ သူမ၏အသိတရားများသည် မှန်ကန်သော ဝိဇ္ဇာဉာဏ်တို့အတွင်း ထိုးထွင်း၍ စစ်မှန်မှုများနှင့် မေတ္တာတရားသည် နိုးကြားလာခဲ့လေသည်။ သူမသည် ဘဝတွင် ခိုလှုံရာအစစ်ကို တကြိမ်မျှ မတွေ့ခဲ့ဘူးပါ။ သူမ၏ခင်ပွန်းသည် သူမအားလွန်စွာချစ်ပါပေသည်။ ခိုလှုံခွင့်ကို

လည်း ပေးခဲ့ပါသည်။ သို့သော် မည်မျှလုံခြုံခဲ့ပါသနည်း။ သူမ၏ သနားစဖွယ် သားငယ်ကလေးကိုရော မည်သူသည် အကာအကွယ်ပေးနိုင်ခဲ့ပါသနည်း။ ချမ်းသာသမျှသော ရွှေငွေစည်းစိမ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ မျိုးရိုးဂုဏ်ဇာတိတို့သည် လည်းကောင်း၊ အကာအကွယ်ပေးနိုင်ခဲ့ပါသလား။ အိမ်ထောင်ကျ၍ ချစ်သောသူနှင့်အတူနေရသော်လည်း ပျော်ရွှင်မှုက ခဏတာမျှသာ။ မျိုးရိုးဂုဏ်ဇာ ဆင်းရဲချမ်းသာ ခွဲခြားဆက်ဆံနေကြသည့် ပကာသနလူ့သဘာဝအတွင်း စစ်မှန်သော မေတ္တာတရားများကွယ်ပျောက်၍ ဂုဏ်ပြိုင်အမုန်းပွား၊ မစ္ဆရိယစိတ်ထားများဖြင့် ငြူစုစောင်းမြောင်း၊ ကုန်းချောပြစ်တင် စသည်တို့ဖြင့် နေချင်စဖွယ်မရှိလောက်အောင် ရှုပ်ပွေနေသော ကာမဂုဏ်လောကကြီးကို အဟုတ်အစစ်ထင်ခဲ့မိသည်။ သားကလေးမွေးပြီး ပျော်၍မှတစ်ဆင့် သောကနှင့် ပရိဒေဝမီးတို့က တဖန်လောင်မြိုက်ရန်အကြောင်းဖန်လာခဲ့ပြီး အရူးမတပိုင်း ဖြစ်ခဲ့ရလေသည်။ အေးချမ်းခြင်း၊ သာယာခြင်း၊ ပျော်ရွှင်ကြည်နူးခြင်းတို့သည် အဘယ်မှာနည်း။

ကိသာဂေါတမီသည် တည်ငြိမ်ရင့်ကျက်ခြင်းအဆင့်သို့ရောက်ရှိလာလေသည်။ သူမသည် ငြိမ်းချမ်းမှုအစစ်ကို ပြုပြုကလေး မြင်လိုက်မိသည်။ ထိုပြုပြုကလေးသည်ပင် သူမ၏အပူမီးအား လုံးဝငြိမ်းကျသွားစေလေသည်။ ထို့ကြောင့် သူမသည် ဤသာသနာတော် အရိပ်ထက် အခြားအရိပ်မရှိတော့ဟု သိမြင်သွားသည့်တခဏ၌ ကရုဏာတော် အရင်ထံသို့ ချဉ်းကပ်ခိုလှုံရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။ ထိုပညာသတိတို့ထိုးထွင်းဝင်ရောက်လာသောအခါ၌ သူမသည် ကလေးငယ်အား သေချာစွာကြည့်လိုက်သည်။ နံနက်ကတည်းကပင် သေပြီးဖြစ်သော ကလေးငယ်၏ရုပ်အလောင်းသည် နေစောင်းချိန်၌ ယိရွဲစပြုပြီး အပုတ်နံ့အနည်းငယ် ထွက်စပြုနေလေပြီ။ ပစ္စုပ္ပန်ကိုတည့်တည့်ရှုနိုင်လာသော အခါ အသိမှန်တရားသည် ပေါ်ထွက်လာစမြဲပင်။ သူမသည် ကလေးငယ်၏ ရုပ်အလောင်းကို သင်္ချိုင်းကုန်းတနေရာတွင် စွန့်ပစ်ထားခဲ့၍ မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ခိုလှုံရန် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ရှိရာအရပ်ဖက်သို့ ရှေ့ရှုထွက်ခွာသွားလေတော့သည်။

မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် ကိသာဂေါတမီ သူ၏ရှေ့မှောက်သို့ရောက်သောအခါ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ “ဘယ်လိုလဲ ချစ်သမီး၊ မုံညှင်းစေ့များကို ရခဲ့ပါပြီလား။” ဟူ၍ မေးလိုက်သည်။ ကိသာဂေါတမီသည် တည်ကြည်စွာဖြင့် ဤသို့ဖြေကြား

လိုက်သည်။ “မရခဲ့ပါ အရှင်ဘုရား၊ ကျွန်တော်မျိုးမသည် တစ်ခုတစ်ခုသော မုံညှင်း
 ဧကကိုမျှ ရှာဖွေ၍မရခဲ့ပါ။ သို့သော် ရခဲ့ပါပြီ။ အဘယ်ကိုရသနည်းဆိုသော်
 ကျွန်တော်မျိုးမသည် ပျောက်ဆုံးနေသော ဝိဇ္ဇာဉာဏ်ကိုရခဲ့ပါပြီ။ မွေးဖွားခြင်း
 မှန်သမျှသည် သေဆုံးခြင်းသာလျှင် နောက်ဆုံးဖြစ်သည်။ ငယ်သည်ဖြစ်စေ၊
 အိုသည်ဖြစ်စေ ယခုမဟုတ် တနေ့တွင် လူတိုင်းသည် သေကြရမည်သာ
 ဖြစ်ပါသည်။ သေခြင်းတရားကို မည်သူတစ်ဦးမှ ကျော်လွန်နိုင်ခြင်းမရှိပါ။

ကိသာသည်သာသနာတော်အတွင်းနိလ္လိခွင့်ပြုပါရန် ဘုရားရှင်ထံလျှောက်ထားလိုက်သည်။

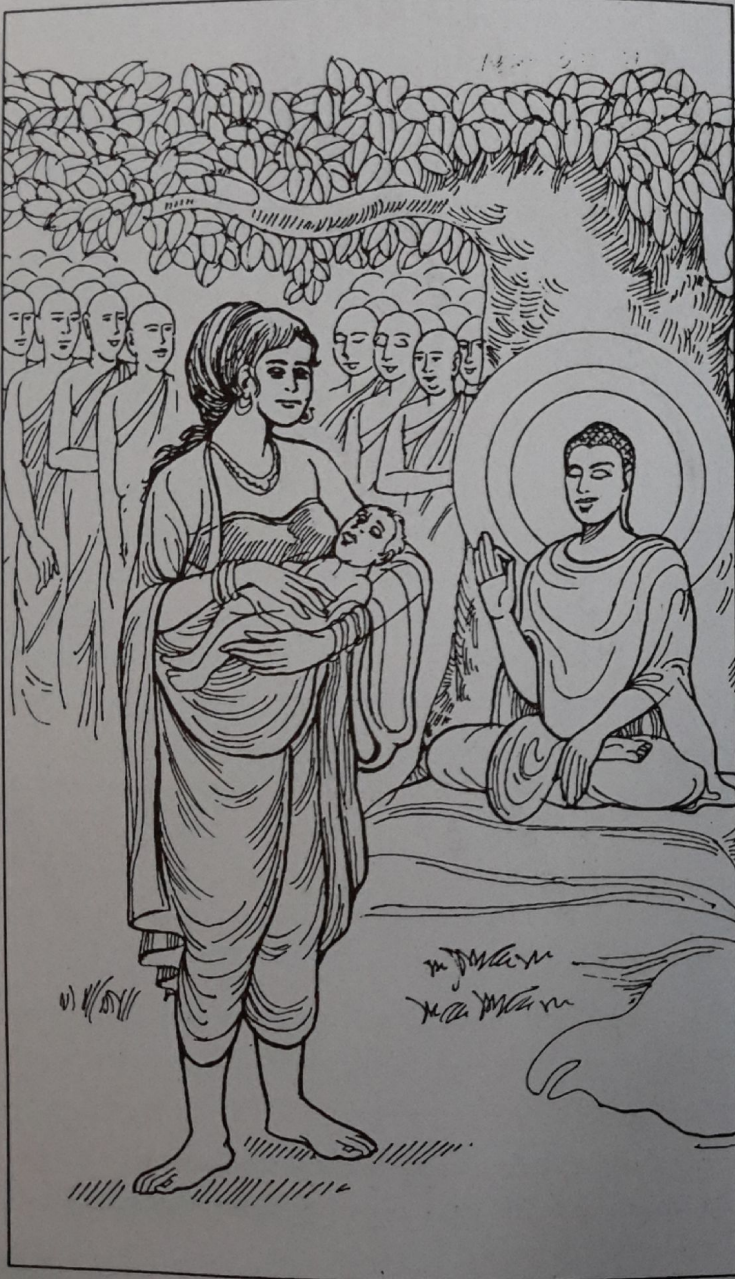
ဤအမြင်မှန်တရားကို ကျွန်တော်မျိုးမသည် ရခဲ့ပါပြီ” ဟူ၍လျှောက်ထား
 လိုက်သည်။ ဘုရားသခင်သည် ကိသာဂေါတမီ၌ ယခုအခါ စိတ်အင်အား
 ပြန်လည်ကောင်းမွန်လာပြီဖြစ်၍ တရားဓမ္မကို ဟောကြားရန်အချိန်ကျပြီဖြစ်
 ကြောင်း သိတော်မူလိုက်သည်။ ဘုရားသခင်သည် ကိသာဂေါတမီကို
 အကြောင်းပြု၍ သံဃာတော်များနှင့်ပရိသတ်များအား သုံးပါးလောကတွင်

ပရမတ္ထအမှန်သစ္စာဖြစ်သော ဒုက္ခ၏အကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ထိုဒုက္ခတို့
 ဖြစ်လာခံစားရခြင်း၏ မူလတရားခံ သမုဒယတဏှာကို လည်းကောင်း၊ ထိုဒုက္ခ
 တို့၏ကင်းရာကုန်ရာဖြစ်သောနိရောဓသစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ ဝိမုတ္တိအစစ်
 နိဗ္ဗာန်မဂ်ဖိုလ်သို့ ရောက်ရာဖြစ်သော ရှစ်ပါးသောမဂ္ဂသစ္စာတရားကို
 လည်းကောင်း၊ မြွက်ကြားဟောတော်မူလေသည်။ မမြဲခြင်း၏ သဘောရင်း
 ဖြစ်သော အနိစ္စ၊ ဒုက္ခနှင့် အနတ္တတရားတို့ကို ရှင်းလင်းဟောပြော၌-

“သေခြင်းတရား ဆိုသည်မှာ လူသတ္တဝါတိုင်းတွင် ရှောင်လွှဲမရနိုင်သော
 သဘာဝတရားဖြစ်၏။ ဤတရားသည် ကျေးရွာဇနပုဒ်နေလူများသာမဟုတ်၊
 မြို့သူမြို့သားများသာမဟုတ်၊ အမျိုးအနွယ်တစ်မျှသာမဟုတ် အလုံးစုံသော
 သူများ တန်ခိုးကြီးပါသည်ဆိုသော နတ်ဘုရားများအပါအဝင် (၃၁-ဘုံ) ၌
 ကျင်လည်ကြကုန်သော လူ၊နတ်၊ဗြဟ္မာ၊သတ္တဝါ အားလုံးအပေါ်၌ သက်ရောက်
 သောအမှန်တရားဖြစ်၏။ အလုံးစုံသော အကြောင်းတရားတို့သည် အမြဲမရှိ။
 အနတ္တသာလျှင်ဖြစ်၏။ ခဏတမျှသာဖြစ်၏။ ဤမှန်ကန်သော သစ္စာတရားကို
 မမြင်နိုင်သော သူများသည်သာလျှင် စည်းစိမ်ဥစ္စာ၊ ဆွေမျိုး သားမယား၊
 လယ်ယာ တိရစ္ဆာန်တို့ကို လွဲမှားစွာ စွဲလမ်းတွယ်တာ နေကြခြင်းဖြစ်သည်။
 ထိုသူတို့တွင် အဝိဇ္ဇာတရားက ဖုံးလွှမ်းနေပြီး အမှန်တရားကိုမမြင်နိုင်ကြဘဲ
 လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ တို့လွန်ကဲပြီး ပုထုဇဉ်သဘာဝ ရူးသွပ်သူများပမာ
 အခြေအနေ၌သာ ရှိကြလေသည်။

ထိုသို့သောသူတို့သည် စည်းစိမ်ချမ်းသာ၊ သားမယား၊ ကျွဲနွားလယ်ယာ၊ အခြေ
 အရံတို့ဖြင့် မေ့လျော့ပေါ့စွာ ချစ်ခင်ယှဉ်တွဲ နေထိုင်ကြစဉ် သေခြင်းတရားသည်
 သူတို့မသိမှီပင် အားလုံးကို ဝါးမြိုခေါ်ဆောင်သွားလေတော့သည်။

အဘယ်သို့တူသနည်းဆိုသော် နှစ်ခြိုက်စွာအိပ်မောကျနေသော ရွာကလေးအား
 ကြီးမားသော မြစ်ဒီလှိုင်းရေတို့တက်ကြွလာ၍ တိုက်စားမြောပါသွားသကဲ့သို့
 ဖြစ်လေသည်။

ထိုကဲ့သို့ မေ့မျောတွေဝေမှုအပေါင်းမှ ကင်းလွတ်၍ အဝိဇ္ဇာနှင့် မောဟတရား တို့မှ နိုးထကြကုန်သော အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဤအမြဲမဟုတ်သော တရားတို့ကို ကိုယ်တိုင်သိမြင်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းသဘော ကိုရှုကာ ဝိဇ္ဇာအမြင်သို့ရောက်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များသည်သာ အမြဲထာဝရဖြစ်သော၊ ဝိမုတ္တိ လွတ်မြောက်ရာအကြောင်းဖြစ်သော၊ သေခြင်းတရားမှ ထာဝရလွတ်မြောက် ရာဖြစ်သော၊ နောက်တဖန်မွေးဖွားခြင်းမရှိရာဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြု ကြရသည်။

အကယ်စင်စစ်၌မူ အဝိဇ္ဇာတရားတို့ဖြင့် ကာမသံသရာဘဝအတွင်း အနှစ်တရာ အသက်ရှင်နေထိုင်ရခြင်းထက် ဖြစ်မှုပျက်မှုသဘော (ဥဒယ-ဝယ - Udaya-Vyaya) ကိုရှု၍ ဝိပဿနာတရားဖြင့် တရက်တာနေထိုင်ရခြင်းက ပို၍မွန်မြတ်၏။” ဟူ၍ ဘုရားသခင်သည် ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ကမ္ဘာလောကကြီးသည် ဒေသနာတရားတော်သံမှတစ်ဖန် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက် နေ၏။

ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် တရားတော်အတွင်းစူးနစ်၍ တည်ကြည်သော သမာဓိတရားတို့ဖြင့် ငြိမ်သက်နေစွာ အာရုံစိုက်လျက်ရှိနေကြသည်။ ယုတ်စွ အဆုံး ကျေးငှက်တိရိစ္ဆာန်ကလေးများသည်ပင် အသံမပြုကြဘဲ တိတ်ဆိတ်နေ ကြလေသည်။ မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ သုစွာဒေသနာ ဟောကြားနေသော အသံတော်ဩဇာသည်သာလျှင် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကြီးနှင့် ဥယျာဉ်တော် ကြီးအတွင်းဝယ် လိုက်၍ ဟိန်း၍ ဖုံးလွှမ်းနေတော့သည်။ ဓမ္မဒေသနာတော်၏ အဆီအနှစ်တို့သည် နာကြားရသူများ၏ နှလုံးသားအတွင်းသို့ ကျွမ်းကျင်သော လေးသမား၏မြားတန်များပမာ စိုက်၍စိုက်၍ စွဲမြဲစွာ ဝင်သွားကြ လေသည်။

ကိသာဂေါတမီသည် ကရုဏာတော်ရင်ဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရား၏နှုတ်တော်မှ ဤမွန်မြတ်သောတရားတို့ကို နာကြားရသည်ရှိသော်အခါ ဘဝသံသရာ အဆက်ဆက်မှ ဖြည့်ဆည်းခဲ့ဘူးသော ပါရမီအဆက်ဆက်တို့ကြောင့် ဉာဏ်အမြင်သည် တပြိုင်နက်တည်း ပွင့်လင်းသွားတော့သည်။ သူမ၏ တကိုယ်လုံးသည် ဤမွန်မြတ်သောတရားတို့ဖြင့် ထုံမွန်းသွားတော့သည်။ အဝိဇ္ဇာတရားတို့ကင်းပျောက်၍ ဝိဇ္ဇာဉာဏ်တို့ ရောက်ရှိလေသည်။ သူမသည် ဘဝ၌အိပ်ပျော်နေခြင်းမှ နိုးထခဲ့လေသည်။ ကောင်းမြတ်သော သတိတရားနှင့် သမာဓိတရားတို့ကို သူမသည် ရရှိလေပြီ။

သူမသည် တရားတော်ကို စူးစိုက်စွာနာကြားယင်း “ဖြစ်ပျက်...ဖြစ်ပျက်... ဖြစ်ပျက်” ဟူသည့် မူရင်းဘူတ သင်္ခါရတရားအစဉ်နှင့် ဤတရားအစု၏ သဘာဝ၊ ဆိုလိုရင်းအနက်အဓိပ္ပါယ်ကို ဉာဏ်အမြင်ပေါ်တင်၍ ရှုနေလေ တော့သည်။ သူမ၏ဉာဏ်အမြင်တွင် ပညာမျက်စိသည်ဖြစ်လာ၏။ ဒေသနာ တော်အဆုံးတွင် ကိသာသည် အလုံးစုံသော အစဖြစ်ခြင်းဟူသမျှတို့သည် အဆုံး၌ ပျက်ခြင်းသာဓမ္မတာဖြစ်သော “အပဒ နိရောဓ - Utpada Nirodha” သစ္စဉာဏ်ကို မြင်သိသွားလေသည်။ သူမတွင် ဉာဏ်အမြင်ပညာမျက်စိသည် ပွင့်လင်းသွားလေပြီ။ ထိုခဏ၌ပင် သူမသည် ဒုက္ခအပေါင်း၏ချုပ်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်တရားတော်မြတ်ကို မျက်မှောက်ပြုလိုက်နိုင်လေသည်။

ကိသာဂေါတမီ၏ဘဝသည် ကောင်းချီးတို့ဖြင့် ပြည့်စုံလေပြီ။ သူမသည် နိဗ္ဗာန်ကိုရောက်ရာဖြစ်သော၊ ဒုက္ခနှင့်ဆင်းရဲခြင်း အပေါင်း၏ ချုပ်ရာဖြစ်သော၊ ကာမသံသရာမှ လွတ်ရာဖြစ်သော ဝိမုတ္တိကိုရခြင်းအကြောင်းလမ်းကို ရရှိသွားလေပြီ။

ယခုအခါတွင် သူမအတွက် ရွေးစရာအကြောင်း၊ ကာမဂုဏ်အဟောင်းအစု တို့သည် ကင်းစင်၍ မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ ခိုလှုံရန်သာ ရှိပါ တော့သည်။

သူမသည် နှလုံးသားထဲမှလိုက်လှဲစွာ ကျေနပ်ပီတိဖြစ်ရင်း လက်အစုံကို ကြာငုံကဲ့သို့ နဖူးပေါ်တင်၍ ကရုဏာတော်အရင် ဘုရားသခင်ကို ဦးတင် ကန်တော့လိုက်သည်။ ထို့နောက်သူမသည် ဘုရားသခင်အား ရဟန်းဝတ်ခွင့် ပြုပါရန်ခွင့်တောင်းလိုက်သည်။ ထို့အပြင် သူမအား သစ္စာတရား၏လမ်း ကြောင်းကို ညွှန်ပြပေးပါရန်လည်း တောင်းပန်လိုက်လေသည်။ ဘုရားသခင် သည် ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်းဖြင့် ခွင့်ပြုတော်မူလိုက်သည်။ ဤသို့ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်ထံမှ ခွင့်ပြု ကြောင်းကို သိသွားသောအခါ သူမသည် ဘုရားသခင် အား လက်စုံမိုး၍ သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် လှည့်လည်၍ ကန်တော့လိုက်သည်။ ထို့နောက် သူမသည် ဝိပဿနာတရားနှင့် သစ္စာတရားတို့ကို လေ့ကျင့်ရန် အလိုရှိ ဘိက္ခုနီ (ရဟန်းမိန်းမ) အဖြစ် သာသနာတော်အတွင်း ဝင်ရောက် လိုက်လေသည်။

ထိုအချိန်မှစ၍ သူမသည် သူမ၏နေ့များကို ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌ ဝိပဿနာ တရားရှုခြင်းဖြင့် ကုန်လွန်စေတော့သည်။ ဘုရားသခင်ထံမှ နေ့စဉ်နာကြား ရသော တရားတော်မြတ်တို့သည် သူမ၏ကိုယ်တွင်း၊ စိတ်တွင်း၊ အဝိဇ္ဇာ၊ ကာမဂုဏ်အညစ်အကြေးတို့ကို သန့်ရှင်းစေရန်အတွက် များစွာအထောက် အကူဖြစ်လေသည်။ သူမသည် တရားတော်၏သဘာဝကို မြင်တွေ့ပါပြီ။ သို့သော် နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာသို့ရောက်ရာဖြစ်သော မဂ်ဖိုလ် ဆိုက်ရန်ကိုမူ သူမသည်

ကိသာဂေါတမီသည် နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်လေပြီ။

ကိုယ်တိုင် များစွာလေ့ကျင့်ရဦးမည်ဖြစ်သည်။ သူမ၌ထို့ထက်ပို၍ ပြင်းထန်စွာ အားထုတ်ရန် လိုသေးကြောင်း သိရှိလိုက်သည်။ သို့မှသာလျှင် သူမသည် သံသရာ၌ ဘဝတဖန်ဖြစ်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်း၊ စသည် လှည်းဘီး ဝဲကယက်မှ လွတ်မြောက်နိုင်မည်ဖြစ်သည်။ ထိုသို့သိမြင်သည့်အတိုင်း ကိသာဂေါတမိသည် ဝိပဿနာတရားတော်ကို ပို၍ပြင်းစွာ ရှုမှတ်ပွားလိုက်သည်။ သူမသည် ဝိပဿနာတရားကို ပြင်းစွာရှုပွားနေလေသည်။ ဤသို့မျက်စုံမှိတ်၍ ဝိပဿနာတရားကို ပြင်းစွာအားထုတ်နေချိန်တွင် တခါသော် သူမ၏ အာရုံတွင်းသို့ မြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော်သံသည် ဝင်ရောက်လာခဲ့သည်။

ယောစ၊ ဝဿသတ္တံ၊ ဇီဝေ၊ အပဿံ၊ အမတံ၊ ပါဒံ၊
(Yo cha vassasatam jive appassam amatam padam)
ကောဟံ၊ ဇီဝိတံ၊ သေယော၊ ပဿတော၊ အမတံ၊ ပါဒံ၊
(Ekaham jivitam seyyo passato amatam padam)

One day of encounter with the bliss is far better than a hundred years of living without realizing the bliss.

ဘဝ၏သုခအစစ်ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို မျက်မှောက်ပြု၍ တရက်တာ အသက်ရှင်နေခြင်းသည် ချမ်းသာအစစ်ကို မသိနားမလည်ဘဲ (လောဘ၊ ဒေါသ၊မောဟတရားတို့ဖြင့်) အသက်တရာနေခြင်းထက် ပို၍မွန်မြတ်၏။

ထိုတရားတော်သံသည် ကိသာဂေါတမိ၏ ရှုနေသော ဝိပဿနာတရားတော်ကို လမ်းကြောင်းပေးလိုက်သကဲ့သို့ ဖြစ်သွားသည်။ “လောဘ၊ဒေါသ၊မောဟ တရားတို့ဖြင့် ချစ်ခြင်း၊ မုန်းခြင်း ကာမသံသရာဝဲဩဇာအတွင်း နေခဲ့စဉ်က ပျော်ရွှင်မှုဟု ထင်ခဲ့သောအရာများသည် အကယ်စင်စစ် ဒုက္ခအကြောင်းများ သာဖြစ်ခဲ့သည်။ မချစ်မနှစ်သက်သော သူများနှင့် အတူယှဉ်တွဲနေထိုင်ခဲ့ခြင်း သည်လည်း ဒုက္ခ၊ ချစ်ခင်နှစ်သက်သောသူများနှင့် ကွဲကွင်းခြင်းသည်လည်း အလွန်ပူပန်မှုကြီးသည့် ဒုက္ခ၊ သောက ပရိဒေဝမီးတို့ အငြိုးငြိုးတောက်လောင်ပြီး ဝိုင်းရံရယ်လွမ်းဆွေးရဖြင့် ဘယ်မှာပျော်ခဲ့ရပါသနည်း။ ဤမျှငါသည် အသက် ရှည်စွာနေလိုက်မည်၊ ငါသည်ဤမျှပျော်ရွှင်လိုက်မည် ဟုမည်သူသည် ရှင်သေ မင်းနှင့် ကတိကဝတ်ပြုနိုင်ပါသနည်း။ အိုခြင်း၊နာခြင်း၊သေခြင်း တည်းဟူသော သင်္ခါရတရားကို မည်သူသည် ကျော်လွန်နိုင်ခဲ့ပါသနည်း။ ငါတည်း ဟူသော အတ္တတရားကိုဖက်တွယ်၍ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တတရားများကို မမြင်ခဲ့ဘဲ။

အဝိဇ္ဇာတရားအမှောင်ကြောင့် မွေးဖွားခြင်းနှင့်သေဆုံးခြင်းဟူသည့် သံသရာ အတွင်း ငါသည် ဘဝပေါင်းမည်မျှ ကျင်လည်ခဲ့ရပါသနည်း။ ဤကဲ့သို့သော ပြောမပြနိုင်လောက်အောင် ခါးသည်းလှသောဒုက္ခတို့သည် မရေမတွက်နိုင်သော ဘဝများစွာတို့၌ ငါကြုံခဲ့ဘူးလေပြီ။ ရာပေါင်းများစွာသော ဘဝတို့၌ ငါကျခဲ့ ရသော မျက်ရည်တို့သည် ရေတွက်၍မကုန်နိုင်တော့ပေ။” ဤသို့ ကိသာသည် မိမိကိုယ်တွင်းထိုးထွင်း၍ ဆင်ခြင်လိုက်၏။ ရုပ်၊နာမ်၊စိတ်တို့၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းကို မိမိကိုယ်တွင်းထိုးထွင်း၍ ရှုလိုက်၏။

“ယနေ့တွင် ငါသည်ဘဝများစွာက စူးဝင်နေခဲ့သော သမုဒယတဏှာ မြှားညှောင့်ကို ပယ်ထုတ်နိုင်ခဲ့ပြီ။ ဘဝဟူသော ဝန်ထုတ်ဝန်ပိုးကြီးကို ငါသည်စွန့်ပစ်နိုင်ခဲ့ပြီ။ ငါသည်ပြုဘွယ်ဖြစ်သော တရားတို့ကို ပြုပြီးလေပြီ။ ငါ၏စိတ်သည် အဝိဇ္ဇာကာမဂုဏ်အာရုံတို့မှ ကင်းလွတ်ခဲ့ပြီ။”

ထို့နောက် သူမသည် သောတာပတ္တိ မဂ်ဖိုလ်၊ ယင်းမှ သကဒါဂါမိ မဂ်ဖိုလ်၊ ထိုမှတဆင့် အနာဂါမိ မဂ်ဖိုလ်၊ ထိုမှတဆင့် တက်၍ အစွန်းဆုံးဖြစ်သော အရဟတ္တ မဂ်ဖိုလ်သို့ ဆိုက်ရောက်၍ လုံးဝလွတ်မြောက်သော ဝိမုတ္တိအဆင့်သို့ ရောက်ရှိသွားလေသည်။ “ငါသည် ဂုဏ်တော်အပေါင်းနှင့်ပြည့်စုံသော မဂ္ဂင် ရှစ်ပါးတရားတော်ကို ကျင့်ကြံခဲ့ပြီးလေပြီ။ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းနှင့်ဒုက္ခ၏ အကြောင်း ရင်းကိုလည်း ငါနားလည်ခဲ့ပြီ။ ငါသည် သမ္မာဓိဋ္ဌိတရားတော်ကို မျက်မှောက်ပြု နိုင်ခဲ့လေပြီ။ အို- အံ့ဩဘွယ်ကောင်းလိုက်ပါဘိ။ ဤသို့သောဒုက္ခဆိုးများ အတွင်းမှ ငါသည်သေဆုံးခြင်းမရှိသော နေရာဌာနသို့ ရောက်ခဲ့ပြီ။ နိဗ္ဗာန်ဟူ သော မွေးဖွားခြင်းနှင့် သေဆုံးခြင်းကင်းရာ ဝိမုတ္တိတရားကို ငါရခဲ့လေပြီ။” ဟူ၍ ကိသာဂေါတမိသည် ဥဒါန်းကျူးလိုက်လေသည်။

သူမ၏တရားအဆင့်သည် အသီးအပွင့်ကိုရရှိသည့် အဆင့်သို့ရောက်ရှိသွား လေပြီ။ ကာမဂုဏ်လောက၊ ပုထုဇဉ်သဘာဝမှ လုံးဝလွတ်မြောက်သွားလေပြီ။ ဤသို့ဖြင့် ကိသာဂေါတမိ ဟူ၍အမည်ရှိသော သနားစဖွယ် မိန်းမရွယ်သည် မြတ်စွာဘုရား၏သာသနာတော်အတွင်း အလွန်တင့်တယ် မြင့်မြတ်သည့် ဘိက္ခုနီ ထေရ်ရီမ အဖြစ် ရဟန္တာအဆင့်သို့ ရောက်ရှိသွားပြီး ဗုဒ္ဓစာပေ သမိုင်းတွင် အလွန်ကျော်ကြားသော ထေရ်ရီမတဦးအဖြစ် ရောက်ရှိသွား လေသည်။ သူမသည် ဘုရားသခင်၏ မဟာသာဝကအဆင့်သို့ သတ်မှတ်ခြင်း ခံခဲ့ရသည်။

အခြားအခြားသော ဘိက္ခုနီတို့သည် သာမန်အဆင့်၌သာ နေရသည်။ သို့သော် ကိသာဂေါတမီသည် တရားတော်၌ အလွန်ကြိုးစားအားထုတ်သဖြင့် ဘုရား သခင်သည် သူမအား ဓူတင်ဆောင် မဟာသာဝကများနှင့်တန်းတူ နေရာ ပေးတော် မူသည်။

သူမသည် ဝိပဿနာတရားတော်ကို အလွန်ကြိုးကုတ်အားထုတ်ခြင်း အကျိုး တရားကြောင့် ဤသို့သော မြင့်မြတ်သည့် အဆင့်ကို သတ်မှတ်ခံရခြင်းဖြစ် သည်။ သူမသည် သူမ၏ကျန်ရှိသောအသက်တာကို လူသတ္တဝါများ၏အကျိုး စီးပွား၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို ရောက်ရာရောက်ကြောင်း တရားဟောပြောညွှန်ပြ ခြင်းဖြင့် ကုန်လွန်စေခဲ့သည်။ များစွာသော ဆင်းရဲဒုက္ခတို့ဖြင့် ကြုံတွေ့နေရသော အမျိုးသမီးအပေါင်းတို့သည် ကိသာဂေါတမီ၏ အတ္တမဖက်သော အများ အကျိုးကို ဆောင်သော ဤလုပ်ရပ်များကြောင့် အကျွတ်တရားရကုန်ကြပြီး ဒုက္ခ၏လွတ်မြောက်ရာလမ်းကြောင်းကို တွေ့ရှိသွားကြလေသည်။ ထိုအမျိုး သမီးများသည်လည်း ကိသာဂေါတမီကဲ့သို့ပင် ဘဝ၌အရာရာကိုစွန့်လွှတ်၍ သာသနာတွင်းသို့ ဝင်ရောက်သွားကြလေသည်။

မိမိဘဝ၌ နှလုံးသားအပြည့်မျှ ကြုံတွေ့ရဘူးခဲ့သော သောကပရိဒေဝ ဒုက္ခ တို့ကြောင့် ကိသာဂေါတမီသည် ထိုသို့သော အမျိုးသမီးများ၏ဒုက္ခကို များစွာ နားလည်စာနာနိုင်လေသည်။ တနည်းဆိုရသည်ရှိသော် သူမသည် အမျိုးသမီး များ၌ ကြုံ တွေ့တတ်သော ဆင်းရဲဒုက္ခ သဘာဝတို့ကို လုံးဝနားလည်နိုင်သော အဆင့်သို့ရောက်နေသူဟု ကျွန်ုပ်တို့ဆိုနိုင်ပါသည်။ အမျိုးသမီးများ၏ ဆင်းရဲ ဒုက္ခကို ကယ်တင်ကုစားရာ၌ ကိသာဂေါတမီထက် ပို၍သိကျွမ်းနားလည်သူ တစ်စုံတစ်ဦးမျှ မရှိနိုင်ပါပေ။

ဤကမ္ဘာလောကကြီးသည် ဆင်းရဲဒုက္ခအပေါင်းနှင့် ပြည့်နေပါသည်။ အကယ်စင်စစ် ချမ်းသာသည်ဆိုသည်မှာလည်း ဆင်းရဲခြင်းအကြောင်းတရား သာလျှင်ဖြစ်ပါသည်။ ဆင်းရဲဒုက္ခအပေါင်းကို ရေတွက်ခဲ့သည်ရှိသော် ရေတွက်၍ ပင် ကုန်နိုင်ဘွယ်မရှိပါ။ အမျိုးသမီးများအတွက်တွင် သင့်လျော်သော လင်ယောက်ျား၊ မရခြင်းသည်လည်း ဒုက္ခ။ နားလည်မှုမရှိသော စာနာမှု မရှိသော ယောက္ခမများနှင့် အတူနေရခြင်းသည်လည်း ဒုက္ခပင်ဖြစ်ပါသည်။ (ယောက်ျားများတွင်လည်း မိန်းမ ရခြင်းသည်လည်း ဒုက္ခ၊ မရခြင်းသည်လည်း ဒုက္ခ ပင်ဖြစ်သည်။) သားသမီးမထွန်းကားခြင်းသည်လည်း ဒုက္ခ၊ ထွန်းကား

ခဲ့ပြန်သော်လည်း သူတို့အား ကိုယ်ဝန်ဆောင်ခြင်း၊ မွေးဖွားခြင်း၊ ကြီးပြင်း အောင် ပြုစုခြင်းများသည်လည်း ဒုက္ခများပင် မဟုတ်ပါလော။ ဤသား သမီးများ ဆင်းရဲ၊ ညံ့ပျင်း၊ ရောဂါဝေဒနာကြုံခြင်း၊ ဤအခါများတွင်လည်း ဒုက္ခ၊ မိမိပျိုးထောင်သကဲ့သို့ မဖြစ်လာခြင်းသည်လည်း ဒုက္ခဖြစ်ပြန်ပြီ။ ဤသား သမီးများ သေဆုံးခဲ့ရသည်ရှိသော် ပူဆွေးဝမ်းနည်းခြင်းဒုက္ခ ဖြစ်ရပြန်ပါသည်။ မသေဆုံး၍ အပျိုအရွယ်ရောက်လာခဲ့သည်ရှိသော်လည်း အထက်ဖော်ပြပါဒုက္ခ တို့သည် တဖန်လည်ပြန်တော့သည်။

ကိသာဂေါတမီသည် သူမ၏ညီအစ်မ ပဋိစာရီ၏ ဘဝအဖြစ်ကို ပြန်တွေးမိသည်။ လင် သေရသည်။ သားအကြီးက ရေနှစ်သေဆုံးသည်။ သားအငယ်က စွန့်ခွဲ၍ သေဆုံးသွားသည်။ မိဘများနှင့် ညီအစ်ကိုမောင်နှမများသည်လည်း မီးလောင် သေဆုံးသွားကြသည်။ ကျန်ရှိသော စည်းစိမ်များသည်လည်း မီးလောင်၍ ကုန်ဆုံးသွားသည်။ အဘယ်မျှ ဒုက္ခကြီးလိုက်ပါသနည်း။ အဘယ့်ကြောင့် ဆိုသော် သူမသည် အပျိုအရွယ်ရောက်၍ အိမ်ထောင်သားမွေး ဘဝကြံမ္ဘာ၊ ကာမတဏှာတို့ကြောင့် မဟုတ်ပါလော။ ကိသာဂေါတမီသည် ဤသို့လျှင် သံဝေဂရမိသည်။ ဤကမ္ဘာလောက ကြီးသည် ဒုက္ခသာလျှင် အကြောင်းရှိ၏။ ဒုက္ခသာလျှင် အဆုံးဖြစ်၏။ ဤဒုက္ခသည် ဘဝ၏၊ လောက၏၊ ပရမတ္ထသစ္စာ အမှန်ပင်ဖြစ်တော့သည်။

ကိသာဂေါတမီသည် သူမ၏ ဘဝ၊ ဆင်းရဲဒုက္ခများကို အကြောင်းပြု၍ ထိုအကြောင်းမှ လွတ်မြောက်ပုံကို အခြေပြု၍ အမျိုးသမီးများအား ဒုက္ခ ဆင်းရဲအပေါင်းမှလွတ်မြောက်ရာ လွတ်မြောက်ကြောင်းကို လမ်းညွှန်ဟောပြော ပြပေးသည်။ သူမ မည်မျှဆင်းရဲဒုက္ခရောက်ခဲ့ပုံ၊ ထိုဆင်းရဲဒုက္ခမှ မည်သို့လွတ် မြောက်ပုံတို့ကို ဟောပြော၍ ဒုက္ခမှလွတ်ရာလွတ်ကြောင်း ကိုဟောပြုလေ သည်။ ဤလုပ်ဆောင်ချက်များသည် သူမကို အလွန်ကျေနပ်နှစ်သိမ့်ကြည်နူး စေသည်။ သို့သော်ဤသို့ဟော ပြောရန်အတွက် လုပ်ဆောင်ရာ၌ အဘက် ဘက်မှဖြစ်သော ဒုက္ခအပေါင်းတို့ကို ဝေမျှနားလည်ပေး၍လည်းကောင်း၊ ဤဒုက္ခအပေါင်းကို ထုတ်နုတ်ဖော်ပြ၍လည်းကောင်း၊ လွတ်မြောက်ရာကို ပြသပေးရသည်။ ထိုသို့ ဟောပြောလမ်းညွှန်ရာ၌ အလွန်အောင်မြင်သော ကြောင့် ကိသာဂေါတမီသည် ဤမျှအဆင့်မြင့်သော မဟာသာဝကအဖြစ်ကို ရရှိခြင်းဖြစ်သည်။

သူမသည် သူမ၏ခါးသည်းကြေကွဲဘွယ်ကောင်းသော ဘဝဆိုးနှင့် ယခုအခါ လွတ်မြောက်၍ တည်ငြိမ်အေးဆေး ချမ်းသာသောဘဝကို ပြန်လည်နိုင်ယှဉ်သုံး သပ်မိတိုင်း ကျေးဇူးတော်အရင်၊ ကရုဏာတော်အရင်၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်ကို အလွန်ကြည်ညိုမိလေတော့သည်။

“ဘုရားသခင်၏ သာသနာတော်အတွင်း ဘုရားသခင်ကဲ့သို့သော အလွန် ဂရုစိုက်သည့် မိတ်ဆွေကောင်းတစ်ဦးကို ငါရရှိလိုက်ခြင်းသည် ဘဝတွင် မည်မျှကောင်းလိုက်ပါသနည်း။ သင်တို့သည်လည်း ဤကဲ့သို့သော အလွန်ဂရုစိုက်သည့် မိတ်ဆွေကောင်းတစ်ဦးနှင့်အတူတွဲဘက် နေထိုင်ရသည် ရှိသော် သင်တို့၏ဘဝတွင် ကံကောင်းခြင်းများနှင့် ပြည့်နေပေ လိမ့်မည်။ အလွန် အောက်တန်းနောက်တန်းကျနေသော သူများပင်လျှင် ဤသို့သောမိတ်ဆွေ ကောင်း ရရှိခဲ့သည်ရှိသော် အလွန်အောင်မြင်သောဘဝသို့ ရောက်ရှိနိုင်ပေ လိမ့်မည်။ ဒုက္ခ၏အကြောင်းတရား၊ ဒုက္ခအရင်းအမြစ်ကို တွေ့ရှိသောအခါ ထိုဒုက္ခမှလွတ်မြောက်ရာလမ်းကြောင်းကိုလည်း တွေ့ရှိနိုင်လေသည်။ ထိုမှ ကြီးစားအားထုတ်ခဲ့သည်ရှိသော် အစွန်းဆုံး လွတ်မြောက်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်လေသည်။

ငါသည် အလွန်ဒုက္ခတွင်းနက်သော မိန်းမတစ်ဦးဖြစ်ခဲ့သည်။ ယခုဘဝ၌သာမက ရှေးဘဝများစွာကလည်း ငါသည် ဤသို့သောဒုက္ခအပေါင်းကို ခံစားခဲ့ရသည်။ ငါချစ်ခင်မြတ်နိုးသူ မည်မျှတို့သည် မည်သို့သေဆုံးကုန်ကြသည် သူတို့အား ငါမည်မျှခွဲခွာခဲ့ရသည်ကို ရေတွက်၍ရမည်ပင်မထင်။ ဤသေသူတို့၏ အရိုး များကိုသာစုပုံ၍ရမည်ဆိုလျှင် အလွန်မြင့်မားသော တောင်ကြီးတောင်ပမာ ဖြစ်နေပေတော့မည်။ အကယ်၍ ငါစီးကျခဲ့ရသော မျက်ရည်များကို တနေရာ၌ စုလိုက်မည် ဆိုလျှင် ဤသမုဒ္ဒရာရေများထက်ပင် များပေလိမ့်အုံးမည်။ မသိနားမလည်သည့် အမှန်ကိုမမြင်နိုင်သည့် အချိန်များက ငါသည် ဤသို့ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ အဝိဇ္ဇာတရားသည် ဝှံ့အား ဤဆင်းရဲတွင်းသို့ ပို့ဆောင်ခဲ့သည်။

ယခုအခါတွင်ကား ကရုဏာတော်အရင် မြတ်စွာဘုရားသခင်နှင့် ဖူးတွေ့ ရပြီဖြစ်၍ ဘုရားသခင်၏တရားတော်ကြောင့် ငါသည် ဤဒုက္ခတွင်းမှ လွတ် မြောက်ခဲ့လေပြီ။ ဘုရားသခင်သည် ငါ၏ဒုက္ခအပေါင်းကို ဖယ်ရှင်းပေး လိုက်လေပြီ။ ယခုအခါ ဂုဏ်တော်အပေါင်းနှင့်ပြည့်စုံသော မဂ္ဂင်ရုစိပါး တရားတော်ကို ရရှိ၍လည်းကောင်း၊ ခံယူ၍လည်းကောင်း၊ လေ့ကျင့်အားထုတ်

၍လည်းကောင်း၊ ငါသည် ပရမတ္ထသစ္စာတရားကို မြင်တွေ့၍ နိဗ္ဗာန်ကို မျက် မှောက်ပြုနိုင်ခဲ့ပြီ။ ငါ၏ဘဝဟူသော ဝန်ထုတ်ဝန်ပိုး ဒုက္ခမျိုးမှ လွတ်မြောက်ခဲ့ပြီ။ ငါ၏နှလုံးသားတွင်း၌ စူးဝင်နေသော ကာမဂုဏ်၊ အာရုံများကို ငါနှုတ်ပြစ် လိုက်နိုင်ပြီ။ ငါ၌ ဘဝဟူသော ဝန်ထုတ်ကြီးမရှိတော့ပေ။ ငါသည် အစွန်းကုန် လွတ်မြောက်သူဖြစ်ပြီ။ ငါသည် ကြီး ကျယ်မြင့်မြတ်သူအဖြစ်ကို ရောက်ပြီ။ ငါ၌ ဖြည့်စည်းစရာအားလုံး ဖြည့်စည်းပြီးခဲ့ပြီ။ ငါသည် ပြည်စုံသူတစ်ဦးဖြစ်ပြီ။”

**Let all beings have such a well-wishing friend!
Let all beings have such a path of welfare!
Let all beings have such emancipating inspiration!**

လူသတ္တဝါအပေါင်းတို့၌ ဤသို့သော မိတ်ဆွေကောင်းများ ရရှိကြပါစေ။
လူသတ္တဝါအပေါင်းတို့၌ ဤသို့သော လမ်းမှန်ကို တွေ့ရှိကြပါစေ။
လူသတ္တဝါအပေါင်းတို့၌ ဤသို့သော လွတ်မြောက်ရာ တရားကောင်းတို့ကို နာကြားကြရပါစေ။

ဗုဒ္ဓ၏သာသနာတော်တွင် ကိသာဂေါတမီသည် သံဃာအပေါင်း၌ ငါးဆယ့်သုံး (၅၃) နေရာ အဆင့်သတ်မှတ်ခံရ၍ ဘိက္ခုနီများအတွင်းတွင် နံပါတ် (၂၀) နေရာ သို့ သတ်မှတ်ခြင်း ခံရသည်။ ဤသို့ဖြင့် ကောသလတိုင်း သရဝဏ္ဏီ မြို့ကလေးမှ အလွန်ဆင်းရဲသော ဇာတိနိမ့်ဖြစ်သော မိသားစုမှ မွေးဖွားခဲ့သည့် ကိသာဂေါတမီအမည်ရှိ မိန်းမငယ်သည် ယခုအခါ သာသနာတော်တွင် မြင့်မြတ်သော မဟာသာဝကတို့၏အရာဖြစ်သော နေရာသို့ ရောက်ရှိသွား လေသည်။

ဘုရားသခင်၏မျက်မှောက်တော်တွင် သူမ၏ဒုက္ခတို့သည် ချုပ်ငြိမ်းသွားတော့သည်။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား၏ အလွန်ကျော်ကြားသော ပိဋကသုံးပုံကျမ်းတော်လာ၊ သီရိဂဏကျမ်း၌ ကိသာဂေါတမီ၏ ဘဝအကြောင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍၎င်း၊ သူမကိုယ်တိုင် ဟောပြောကြားခဲ့ပုံများကို၎င်း ဗဟုသုတဖြစ်စေခြင်းအလို့ငှါ ရေးသားဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

Aiming to Their-Gatha, an authentic book of the great Buddhist Tripitak, Kisa Gotami thus spoke about the experience of her life, immersed in the delight of knowledge-

ဗုဒ္ဓအစရှိသောပညာရှိတို့ကိုမှီဝဲရာ၏။ ဤသို့မှီဝဲခြင်းကြောင့် ပညာ ဗဟုတုတကိုရစေ၏။ ပညာရှိတို့ကိုမှီဝဲဆည်းကပ် သူသည် လောက သံသရာ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ လွတ်မြောက်ရာကိုရစေတတ်၏။

Serve the noble men, it will increase your knowledge. By serving the noble men, one gets emancipated from all the sorrows. II 214 II

ဤသို့ ဗုဒ္ဓအစရှိသောပညာရှိတို့နှင့် အတူတကွနေခြင်းကြောင့် လေးပါးသော ပရမတ္ထသစ္စာတရားကိုမြင်စေ၏။

By keeping the company of noble men, one knows about the four noble truths-

ဒုက္ခကိုမြင်စေ၏။ ဒုက္ခဖြစ်ခြင်းအကြောင်းကိုသိစေ၏။ ဒုက္ခမှကင်းလွတ်ရာကို တွေ့စေ၏။ ထိုမှသည် ဒုက္ခမှလွတ်ရာဖြစ်သော ရှစ်ပါးသောမဂ္ဂင်တရားတို့ကို ကျင့်ဆောင်ခွင့်ရစေ၏။

Even about sorrow, about the rise of sorrow, about the removal of sorrow, and also about the noble eightfold path that leads to the removal of sorrow. II 215 II

“မိန်းမဘဝဖြစ်ရခြင်းသည် အလွန်ကံဆိုးသည်” ဟု စိတ်ကို ရထားထိန်းကဲ့သို့ ကြီးကိုင်နိုင်သော ဘုရားရှင်က ဟောတော်မူ၏။

“It is sorrowful to be a women” thus spoke the charioteer-like lord Buddha trains the mind-

မိမိခင်ပွန်း၏အိမ်တွင် မိမိအားမကြိုက်နှစ်သက်၍ နှိပ်စက်ကလူပြုလိုသော သူများနှင့်အတူနေရခြင်းသည်လည်း ဆင်းရဲ၏။ ကြီးစွာသောနာကျင်ခြင်းဖြင့် သားသမီးမွေးဖွားရခြင်းသည်လည်း ဆင်းရဲ၏။

To live with other, malicious, wives of one's husband in the same house is sorrowful. It is sorrowful to give birth to babies in great pain. II 216 II

တခါတရံ အချို့သောမိခင်တို့သည် ကလေးမီးဖွားစဉ်၍ အလွန်နာကျင်ခြင်း ကြောင့် မိမိ၏လည်ပင်းကိုပင်ဖြတ်၍ သေချင်ကြ လေသည်။ သို့မှသာ ဤမျှအခံ ရခက်သော ဝေဒနာကို နောက်တကြိမ်ခံစားစရာမလိုတော့ပေ။ သို့သော် တကြိမ်မျှသာ။

Some mothers, while giving birth to a baby, cut their throat wanting death but once, so that they will not have to undergo the intolerable pain again.

အချို့သောအင်အားနည်းသည့် မိခင်များသည် ပဋိသန္ဓေပျက်ဆေးများ ကိုသုံးစွဲကြ၏။ ထိုအခါ သန္ဓေသားသည် မကြီးထွား၊ ပျက်စီးပြီး မိခင်၏ အသက်ကိုပင်ထိခိုက်စေ၏။ ထိုမျှမက မိခင်ရော၊ ကလေးပါ အန္တရာယ် ဖြစ်နိုင်လေသည်။

Some delicate women take poison, and when the child is not born and the growth of the embryo is hindered, it becomes fatal for the mother, and both the mother and the child feel trouble. II 217 II

ငါသည်ကလေးမီးဖွားရန်အတွက်အိမ်သို့ပြန်လာစဉ် လမ်းခရီးတွင် သေဆုံးနေပြီဖြစ်သော ငါ့ခင်ပွန်းအားတွေ့လိုက်ရ၏။

As I moved towards my home for giving birth to my baby, I saw my dead husband on the way.

ထိုအခါတွင် ငါသည် အိမ်ပြန်၍ ကလေးဖွားရန် အင်အားများကုန်ဆုံးလေတော့သည်။

I became unable to go to my home for giving to my child. II 218 II

အို-အလွန်ကံဆိုးလေသောအမျိုးသမီး၊ သင်၏ သားငယ်နှစ်ယောက်သည်လည်း သေဆုံးခဲ့ပြီ။ လမ်းခရီးတွင် သင်၏ ခင်ပွန်းသည် ဖြစ်သူ သေဆုံးနေပြီကိုလည်း သင်တွေ့ခဲ့ပြီးလေပြီ။

O Sorrow-stricken woman! Two of your sons died. On the way you saw your dead husband.

အိမ်သို့ပြန်ရောက်သောအခါ၌လည်း သင်၏မိဘများ ညီအစ်ကိုမောင်နှမများသည် အိမ်ကြီးနှင့်အတူ မီးလောင်သေဆုံး ကုန်ကြသည်ကို သင်တွေ့လိုက်ရပြီ။

You saw your parents and borther being burnt on the same pyre. II 219 II

အို-အလွန်ကံဆိုးလေသောအမျိုးသမီး၊ ဤကဲ့သို့သော ပြောမပြနိုင်လောက်အောင် ခါးသည်းလှသောဒုက္ခတို့သည် မရေမတွက်နိုင်သော ဘဝများစွာတို့၌ သင်ကြုံခဲ့ဘူးလေပြီ။ ရာပေါင်းများစွာသော ဘဝတို့၌ သင်ကျခဲ့ရသော မျက်ရည်တို့သည် ရေတွက်၍မကုန်နိုင်တော့ပေ။

O sorrow-stricken woman! You have experienced such an untold sorrow through innumerable lives. You have shed uncountable tears through a hundred lives. II 220 II

မရေမတွက်နိုင်လောက်သောအခါများ၌သင့်သားများ၏ အသားများကို ဇွေးအ၊ ဋ္ဌင်းတ စသော တိရစ္ဆာန်ရိုင်းတို့သည် သင်၏ကုန်းတွင် စားသောက်နေသည်ကို သင်မြင်တွေ့ခဲ့ဘူးလေပြီ။

Many a time in the cremation ground you have seen the flesh of the sons being eaten (by wild animals).

ကိသာဂေါတမီသည် လူ့သမိုင်းတွင် စံပြုရသည့် အမျိုးသမီးတစ်ဦးဖြစ်လေသည်။

အို-သင်ပိုင်ဆိုင်သမျှအားလုံးတို့သည် ပျောက်ဆုံးပျက်စီးကုန်လေပြီ။ လူတိုင်းသည် သင့်အားစွန့်ခွာသွားကြလေပြီ။ သင်၏ခင်ပွန်းသည်ပင်လျှင် သင့်အားပြစ်၍ ဘဝတပါးသို့ ပြောင်းသွားစွန့်ခွာခဲ့ပြီ။

Oh! You have lost everything you had. Every body has left you. Even your husband has deserted you.

အခု- အံ့ဩဘွယ်ကောင်းလိုက်ပါတိ။ ဤသို့သောဒုက္ခဆိုးများအတွင်းမှ ငါသည်သေဆုံးခြင်းမရှိသော နေရာဌာနသို့ ရောက်ခဲ့ပြီ။ နိဗ္ဗာန်ဟူသော မွေးဖွားခြင်းနှင့် သေဆုံးခြင်းကင်းရာ ဝိမုတ္တိတရားကို ငါရခဲ့လေပြီ။

Ah! Wonder! Even in such a state have I reached the place where there is no death. I have gained the nector (nirvana) II 221 II

ငါသည် ဂုဏ်တော်အပေါင်းနှင့်ပြည့်စုံသော မဂ္ဂင်ရစ်ပါးတရားတော်ကို ကျင့်ကြံ ခဲ့ပြီးလေပြီ။ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းနှင့်ဒုက္ခ၏ အကြောင်းရင်းကိုလည်း ငါနားလည်ခဲ့ပြီ။ ငါသည် သမ္မာဓိဋ္ဌိတရားတော်ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်ခဲ့လေပြီ။

I have practiced the immortality-oriented noble eightfold path, I have realized the ultimate bliss, I have looked into the mirror of righteousness (dharama). II 222 II

ကနေ့တွင် ငါသည်ဘဝများစွာက စူးဝင်နေခဲ့သော သမုဒယတဏှာမြှားညှောင့်ကို ပယ်ထုတ်နိုင်ခဲ့ပြီ။ ဘဝဟူသော ဝန်ထုတ်ဝန်ပိုးကြီးကို ငါသည်စွန့်ပစ်နိုင်ခဲ့ပြီ။

Today, the arrow of my affliction has been removed, I have cast away all my burdens.

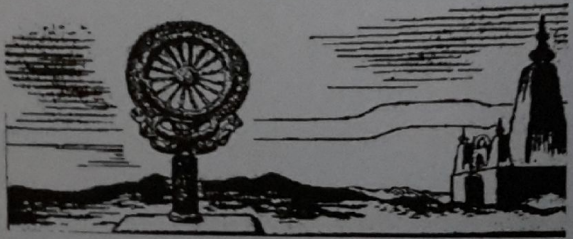
ငါသည်ပြုဘွယ်ဖြစ်သော တရားတော့ကို ပြုပြီးလေပြီ။ ငါ၏စိတ်သည် အဝိဇ္ဇာ ကာမဂုဏ်အာရုံတို့မှ ကင်းလွတ်ခဲ့ပြီ။ ကိသာဂေါတမီအမည်ရှိသောငါသည် ဤသို့ဥဒါန်းကျူး၏။

All my duties have been fulfilled, my mind is now free of all the bounds. I, Kisa Gotami, say so. II 223 II

“ဘဝန္တုသဗ္ဗမင်္ဂလံ”

သဗ္ဗသတ္တဝါဝေနေယျာ-ကျန်းမာကိုယ်စိတ်မြဲပါစေ။

Bhavatu Sabbamanglang,
(May all beings be happy.)

ဘာသာပြန်ဆိုသူ၏အမှာ

ဤစာအုပ်သည် ကျနော်၏ ဒုတိယအကြိမ် ကြိုးစားချက်ဖြစ်ပါသည်။ စာပေတိုက်မှ ကျနေ့အား မြတ်ဗုဒ္ဓ၏သမားတော်ကြီး ဆရာကြီးဇီဝက ကို ဘာသာပြန်ပြီးနောက် တဆက်တည်း ကိသာဂေါတမီ အတွက် ဘာသာပြန် ပေးရန် တောင်းခံလာပါသည်။ မူရင်းစာရေးသူသည် ဤကိသာဂေါတမီ၏ ဘဝနှင့်ဇာတိကြောင်းကို အလွန်နှစ်သက်သူဖြစ်လေသည်။ ကျနော်တို့ မြန်မာ လူမျိုးများသည် ယခုဇာတိလမ်းကို ကျနေ့ထက်ပင်ပို၍ ကြားဘူးနားဝရှိနေမည် ဆိုသည်ကို ကျနော် ယုံကြည်ပါသည်။ ကျနော်ကိုယ်တိုင်သည်လည်း ကိသာဂေါတမီ ဇာတိလမ်းကို မြန်မာနိုင်ငံ၌ နေစဉ်အခါက လူကြီးသူများထံ မှလည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓဝင်စာပေများမှလည်းကောင်း မကြာခဏကြားဘူးဖတ် ဘူးခဲ့ပါသည်။ သိသည်မှလွဲ၍ ခံစားချက်တစ်စုံတရာ မဖြစ်ခဲ့ဘူးပါချေ။

မိမိ၏သားငယ်အားအလွန်ချစ်သောမိခင်တဦးအဖြစ်လည်းကောင်း၊ သားငယ်သေဆုံးသွား၍ အရူးတပိုင်းဖြစ်သွားရှာသော သနားစရာအမျိုးသမီး တဦးအဖြစ်မှလည်းကောင်း သည့်ထက်ပို၍ လေးလေးနက်နက်မရှိခဲ့ကြောင်း ရိုးသားစွာဝန်ခံပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံသားတဦးအနေဖြင့် ချစ်ခြင်း၊ ကြိုက်ခြင်း၊ အိမ်ထောင်ပြုခြင်းတို့တွင် သာမန်တွေးရိုးတွေးစဉ်၊ ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ် ဓမ္မတာ အတိုင်း လွတ်လပ်စွာပင် နေခဲ့သည်အမှန်ဖြစ်ပါသည်။ မြန်မာအမျိုးသမီးတဦး အနေဖြင့်ကြည့်လျှင်လည်း ကျနေ့ကဲ့သို့ပင်တွေးမိမည်မလွဲပါ။

သို့ရာတွင် အန္တိယနိုင်ငံသည် ကျနော်တို့နှင့်မတူ တမူထူးပါသည်။ သူတို့၌ ချစ်၍ အိမ်ထောင်ပြုခြင်းထက် လူကြီးများ၏သဘောတရားတည်းဖြင့် အိမ်ထောင်ပြု ရခြင်းက ပို၍များပါသည်။ အမျိုးဇာတိခွဲခြားသည့်စံနစ်ကလည်း အလွန်ကြီး ပါသည်။ ကိသာဂေါတမီတို့ခေတ်မဆိုထားနှင့် ယခုလိုတိုးတက်နေသောခေတ် အခါကြီး၌ပင်လျှင် ဤစံနစ်ဆိုးကြီးက လွှမ်းမိုးထားဆဲဖြစ်လေသည်။

အိန္ဒိယနိုင်ငံသူတဦးအတွက် ချစ်ခြင်း၊ ကြိုက်ခြင်း၊ အိမ်ထောင်ပြုခြင်းသည် တော်ရုံတန်ရုံတွေး၍မရပါ။ ရိုင်းရိုင်းပြောရသည်ရှိသော် လင်ကိုယ်ယူရသော

စံနစ်အတွင်း၌သာရှိပါသေးသည်။ ငွေမရှိလျှင် လင်မရနိုင်ပါ။ ရွှေမရှိလျှင် အမျိုး
တော်မည့်သူမရှိပါ။ ဇာတ်နိမ့်ဖြစ်ပါက ပြောစရာကျန်တော့မည်မဟုတ်ပါ။

ဟိန္ဒူအယူဝါဒသည် ဗုဒ္ဓဗျူဟာ နှစ်ပေါင်းများစွာကပင် တည်ရှိခဲ့သော အယူ
ဝါဒဖြစ်ပါသည်။ ဗုဒ္ဓကိုယ်တိုင်သည်ပင်လျှင် ဤအယူဝါဒကို ရှေးဦးစွာ လေ့လာ
သင်ယူခဲ့ဘူးပါသည်။ ယင်းအယူဝါဒတွင် လူကို အမျိုးဇာတ်လေးပါး ခွဲခြားထား
ပါသည်။ ပြင်းပြင်းထန်ထန်ပင် ခွဲခြားထားလေသည်။ တမျိုးနှင့်တမျိုး ပေါင်းစပ်
ရန်အလွန်ခက်ခဲပါသည်။

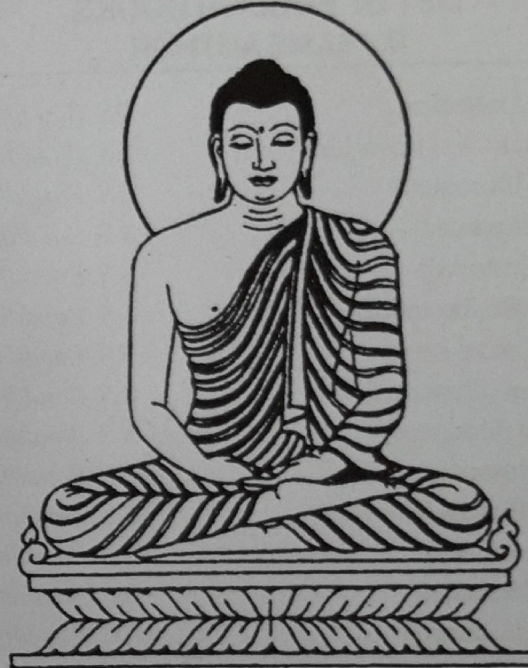
အိန္ဒိယနိုင်ငံတွင် ကျနော်နေထိုင်စဉ်အတွင်း သူတို့၏ မင်္ဂလာဆောင်ပွဲများကို
တက်ရောက်ခဲ့ဘူးပါသည်။ သူတို့တွင် လက်မထပ်မှီကပင် သမီးမိန်းကလေးရှင်
သည် ပိုက်ဆံကြိုတင်စုဆောင်းထားရပါသည်။ သူတို့သမီးကို လက်ထပ်မည့်
ယောက်ျားလေးဖက်က တောင်းဆိုသည့်အတိုင်း မင်္ဂလာပွဲကိုကျင်းပပေးရပါ
သည်။ ယောက်ျားလေးဖက်က တောင်းဆိုသည့်အတိုင်း မိန်းကလေးဖက်က
တင်တောင်းရပါသည်။ မိန်းကလေးဖြစ်ရသည်မှာ အလွန်ကံဆိုးလှပါသည်။

ကိသာဂေါတမီ၏ ဇာတ်လမ်းသည် ဤစံနစ်အတွင်းမှ ထွက်ပေါ်လာခြင်းဖြစ်
ပါသည်။ ရှေးဦးမဆွ ကျနော်တင်ပြခဲ့သကဲ့သို့ မြန်မာနိုင်ငံသားတစ်ဦးအတွက်
ဆိုလျှင် ဤမျှခံစားစရာသိပ်မရှိလှပါ။

သို့သော် ကျနော် ဤစာအုပ်ကို မြန်မာစာဖတ်ပရိသတ်အတွက် ဘာသာပြန်
တင်ပြလိုသည်မှာ အိန္ဒိယနိုင်ငံ၏ဇာတ်ခွဲခြားမှုနှင့် အိန္ဒိယအမျိုးသမီးများ၏
လူ့အခွင့်အရေး ဆုံးရှုံးရပုံများကိုသိစေချင်၍ တကြောင်း၊ ဗုဒ္ဓ၏လူမှုတော်လှန်
ရေးလမ်းစဉ်ကို ထိတွေ့စေချင်၍တကြောင်းတို့ကြောင့် ဤစာအုပ်ကို တတ်သ
ရွေးမှတ်သရွေ ဘာသာပြန်ဆို ထုတ်ဝေလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဤစာအုပ်တွင်ဖော်ပြထားသောမြို့အမည်မှာ- ရှေးအခါ မဂတိုင်းအတွင်း
အခေါ် နှင့် ဟန္တိဘာသာအရ အခေါ်အဝေါ်တို့၌ ကွဲပြားကြောင်းတွေ့ရှိနိုင်ပါ
သည်။ မြန်မာတို့နားလည်သောအခေါ်-သာဝတ္ထိမြို့၊ ကို ဤစာအုပ်၌ ဟန္တိ
အခေါ်- သရဝသတ္တိ သို့မဟုတ် စရဝစွတ္တိမြို့ (Sravasti) ဟု ရေးသားထား
သည်ကို ခွင့်လွှတ်နားလည်ပေးပါရန် တောင်းပန်အပ်ပါသည်။

မေတ္တာရည်လျှက်
ဇေယျာထူး

BUDDHA'S TEACHING

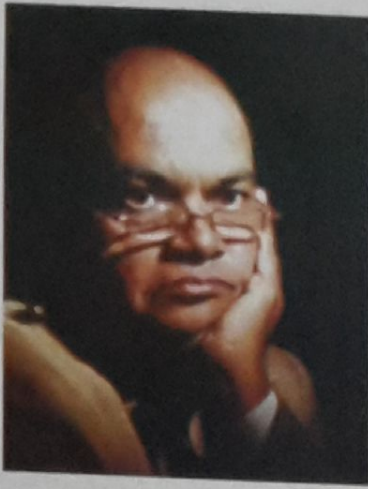
Let you not fear confronting a lion,
It is the test of valour.
Let you not fear confronting the sword,
It is the test of sacrifice.
Let you not fear plunging down the,
mountain peak into the abyss,
It is the test of penance.
Let you not fear confronting the raging flames,
It is the golden test.
But, you must ever fear the intoxicating drink, as
It engenders evil, poverty and turpitude.

—Lord Buddha

**LIST OF ENGLISH BOOKS
BY SAME AUTHOR**

Ramabai Ambedkar	-S.S. Bauddh	25
Baba Saheb : As I know him	-S.S. Bauddh	60
Patacara (Illustrated)	-S.S. Bauddh	25
Khema (Illustrated)	-S.S. Bauddh	20
Suneet (Illustrated)	-S.S. Bauddh	20
Anathpindik (Illustrated)	-S.S. Bauddh	25
Bhadra Kundal Kesa	-S.S. Bauddh	20
Kisa Gotmi (Illustrated)	-S.S. Bauddh	25
Angulimal (Illustrated)	-S.S. Bauddh	40
Jeevak (Illustrated)	-S.S. Bauddh	35
Bhagwan Buddha (Illustrated)	-S.S. Bauddh	60
Sujata (Illustrated)	-S.S. Bauddh	35
Ananda (Illustrated)	-S.S. Bauddh	40
Visakha (Illustrated)	-S.S. Bauddh	40
Upali (Illustrated)	-S.S. Bauddh	30
Cinca (Illustrated)	-S.S. Bauddh	30
Mahamaya (Illustrated)	-S.S. Bauddh	40
Mahapajapati Gotami (")	-S.S. Bauddh	40
Kalandaknivapa (Illustrated)	-S.S. Bauddh	50
Ambapali (Illustrated)	-S.S. Bauddh	50
Devadatta (Illustrated)	-S.S. Bauddh	50
Yasodhara (Illustrated)	-S.S. Bauddh	50
Rahula Bhadda (Illustrated)	-S.S. Bauddh	50
Seniya Bimbisar (Illustrated)	-S.S. Bauddh	50
Buddha's Life in Pictures	-S.S. Bauddh	75
Sarnath (Illustrated)	-S.S. Bauddh	100
Bodhgaya (Illustrated)	-S.S. Bauddh	100
Life of Buddha (Miniature)	-S.S. Bauddh	10

कुशीनारा साहित्य सदन
22-डी० सुहिया कु.पं. बशातपुर, गोरखपुर
फोन-05335647532, 9335687676

About the Author

Name : Shanti Swaroop Bauddh.
Father : Late Lala Hari Chand Maurya
Date of Birth : 02.10.1949.
Birth Place : Mohalla Nyarian, Shraddhanand Marg, Delhi-6

- Scope of work : President : The Buddhist Society of India (Regd.), Delhi State; Editor, Dhamma Darpan (Hindi Quarterly); Founder : Bauddh Sahitya Academy; Proprietor : Samyak Prakashan, New Delhi. Completed training of Bauddhacharya from Gorakhpur.
- Religious Tours : Travelled and visited about all the important places in India and abroad. Delivered Dhamma discourses in several countries especially in Australia, England, France, Hong Kong, Singapore and Nepal.
- Occupation : Took voluntary retirement from Central Government after serving 21 years. Presently engaged in Export Business of handmade Paintings.
- Books : More than 75 books on the life and struggle of famous Buddhist idols
- Specialization : ● To create and publish Buddhist Paintings depicting Buddhist heritage; ● Publishing Pictorial Buddhist literature for children; ● Glorious publication of famous Buddhist treatises ● To publish Pali Tipitaka Translations in various Indian Languages.
- Address : 31/3, Pocket—3, Paschimpuri, New Delhi— 110 063
Phone : 6570 6888, 2521 60147,
email : budhdharam@bol.net.in

SAMYAK PRAKASHAN

32/3, Paschimpuri, New Delhi— 110 063

Phone : 6570 6888, 2521 60147,

email : budhdharam@bol.net.in

Web. www.samyakprakashan.com

